

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொற் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

கம்பநாட்டாழ்வார் இயற்றியருளிய

சரசுவதியந்தரதி.

வை. மு. சடகோபராமா நுஜாசார்யரும்

சே. கிருஷ்ணமாசார்யரும்

இயற்றிய உரையுடன்

சென்னை:

ஆர். ஜி. அச்சக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சசுவா (வல)

விலை. அணா ௪.

சே. கிருஷ்ணமாசார்யர்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய புஸ்தகசாலை
19, தென்னண்டை மாட வீதி,
திருவல்லிக்கேணி.

கம்பர் வரலாறு.

இவர், சோழநாட்டிலே திருவழிநீரில் நாயக்கம் வருணத்தீர்த்தவர்.
இவரது சமயம், வைஷ்ணவமே.

இவர், இளமையிலேயே தந்தை இறந்ததனால், போலநகரில்லாமல் தாயுடனே திருவெண்ணையூரில் சடைப்பாப்பெண்ணும் வள்ளலின்படம் போய்ச்சேர்ந்து, அவரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, அருள்பீட்டுப்பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலைக்குப்புத்தகமெடுத்துக்கொண்டு போகின்றவராய் அவர்களுடன் படித்துவந்தனர். இவர்க்குச் சாசுவதீடாகவும், கம்பெண்ணும்பெயரும் உண்டானதைப்பற்றி ஒரு கதை உண்டு: இவர் அந்நகரம் பள்ளியிற் படித்த வருகாளில், அந்நபுபாத்தியாயர், தமக்கு வைப்புமென்றும் சிராமத்தி லுள்ள கம்பங்கொல்லை நினைக்கொல்லையினைக் காப்பதற்காகத் தம்பிடத்திற் படிக்கும் பிள்ளைகளைத் தினம் ஒவ்வொருவராக அனுப்பும் முறைப்படி ஒருநாள் இப்பிள்ளையை அனுப்ப, இவரும் அன்று காலைதொடக்கிக் கொல்லையிற் காத்துவந்து கல்லவெயிலில் நித்திரை வந்ததனால், அக்கொல்லையினருகே விருத்த காளிகோயிலிற் போய்ப் படுத்ததுதான். அங்குணையிற் கொல்லையில் ஒருகுதிரை வந்து மேய்வதாகக் கனக்கண்டு எழுந்து பார்க்க, கனவிற் கண்டபடியே பயிரை அல்லாராள்வோளுமே காளிக்ராமயானது குதிரை மேயக் கண்டு, அதனைத் தூத்தியும் அது போகாமையால் அஞ்சி எடுக்கிக் காளிகோயிலுக்கெதிரேபோய்ச் சின்று புலம்பினார். அதுகண்டு காளி கருணை கூர்ந்து பிரசன்னையாகி, 'பிள்ளாய்! அழாதே; உன் காலை கீட்டு' என்றான். இவர் அந்நகரமே கீட்ட, தேவி அதிற் பீஜாபூரத்தை எழுதி அநக்கிரகித்தனர். பின்பு இவர் திரும்பிச்சென்று கொல்லையிற் போய்ப்பார்க்க, அப்பொழுதும் குதிரை அப்புறம்போகாது அங்கேயே மேய்த்துகொண்டிருத்தது. அப்பொழுது காளிகாதேவியின் அனுக்கிரகத்தாற் சாசுவதீடாகவும் பெற்ற இவரது வாக்கினின்றும், அதுகண்ட கோபத்தால், தற்செயலாக, "வாய்த்த வயிரபுரமாகாளியம்மே-கேள், சாய்த்தநினைப்புணத்துக் காலையை துள்—சாய்த்துக், குதிரை மாளத்தின்ற காளிக்ராமன், குதிரை மாளக் கொண்டுபோ" என்ற ஒருகவி உண்டாயிற்று. அந்நகரம் இவர் பாடியவுடனே அக்குதிரை கீழே விழுந்து இறந்தது. அதனைக் கேட்டறிந்த உபாத்தியாயர் ஓடிவந்துபார்த்து, அதிகாரியின் கோபத்திந்து ஆளாவோமேயென்ற கலக்கமுற, இவர், முன்பு பாடிய வெண்பாவின் காண்காம்அடியை "குதிரை மீளக் கொண்டுவா" என்ற திருப்பிப்பாட, மாண்டகுதிரை மீண்டெழுந்தது. காளிக்ராமன் இதனைக் கேள்விபுற்று அக்காலத்தில் அரசசெலுத்தி வந்த துலோத்தங்கு நென்னுஞ் சோழனுக்கு அறிவிக்க, அவன் அச்சிறுவனைத் தான்பார்க்கவேண்டுமென்று வருவித்தான். அந்நகரமே இவர் கோலுக்கையுமாய்ப் போய்ச் சிர்க, அவன், + 'இக்கம்பளு அன்னைக்கு செய்தவன்?'

* கம்பன் - கம்புடையவன்; கம்பு—கொம்பு. உலகமெழுக்கு.

என்றனர். இதனாலும், கம்பர்கொல்லையைக் காத்ததனாலும், இவர்க்குக் கம்பர் என்ற பெயராயிற்று. இதற்கு வேறு சில காரணமும் கூறலாம். இவர் பின்பு சோழரானது கும்ஸ்தாக வித்துவான்=ளுக்குத் தலைவராகி இராச சபைக்கு காந்தோறும் சென்று சமயோதேமாவும் சாதுரியமாவும் பல கவிசன் பாடிப் பிரசங்கிக்கத் தலைப்பட்டு “புலிச்சக்ரவர்த்திகள் போற்றிப் பழிச்சல், கவிச்சக்ரவர்த்தியாக் கம்பர்” என்பது போன்ற பலவிருது கூறப் புலமை செலுத்திவந்தனர். இவர்க்கு அம்பிகாபதி யென்ற ஒருமகன் பிறந்தது, அவனும் சிறந்த வித்துவானாகி இவரோடு ராஜசபைக்கு காடோறும் போய்ப் பெருமைபெற்றவர்தனன்.

கம்பர் இராமாயணம் பாடியது, சடையப்பவள்ளினது பெருமுயற்சியால். எங்கனமெனின்,—அவர் மகாகவியாகிய கம்பரது புலமைத்திறம் விளக்குமாறு இவரை ஏதாவது ஒரு பிரபந்தம் பாடும்படி செய்யவேண்டுமென்று சோழராசனுக்கு அறிவிக்க, அவன் தனியே ஒருவரைப் பாடச் செய்தலினும் இருவரை ஒருசேரப் பாடும்படி செய்தாற் புலமைத்திறம் கன்னுக விளக்கு மென சினைத்து, கம்பர் ஓட்டக்கூத்தர் இருவரையும் ‘ஸ்ரீராம சரித்திரத்தைத் தமிழ்ப்பாலினூற் பாடி முடிக்கவேண்டும்’ எனக் கட்டளை யிட்டனன். கட்டளையிட்டபின்பும் கம்பர் பலகான் பாடாமலேயிருந்து, ஓட்டக்கூத்தர் கந்தரகாண்டம் வரையிற் பாடி முடித்து யுத்தகாண்டம் பாடிக்கொண்டிருக்கையில், மற்றபடி அரசனால் ஏவப்பட்டு, இவ்விராமாயணம் பாடினார். பாடுகையில் பிரதிநிதம் இராப்பொழுதெல்லாம் வட மொழிப்புலவர்களை வைத்துக்கொண்டு வால்மீகம் ஆத்யாத்மம் போதாயகம் முதலிய ராமாயணங்களையும், பலபுராணங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து, பகற்பொழுதிலே காசொன்றுக்கு எழுநூறு பாடல் விழுக்காடு யுத்தகாண்டம் வரையில் ஆறு காண்டமும் பதினாயிரத்துச் சில்லறை பாடல்களாற் பதினைந்து காளிற் பாடி முடித்தனர். அங்கன மிருக்கையில் ஒருநாள், கம்பர், ஓட்டக்கூத்தர் வீட்டு வாயிலின் வழியே போகையில், அவர், தாம்செய்த இராமாயணம் கம்பராமாயணத்திற்கு முன் தலை யெடாதென அறிந்து அதனைக் கிழித்தெறித்துக்கொண்டிருக்க, கண்டு, அவ் வீட்டு சென்று, அதற்குள் யுத்தகாண்டம் வரையிற் கிழிப்பட்டுப் போகவே, மிச்சமான உத்தரகாண்டத்தை அப்படியே கிழியாது வைத்திருக்க வேண்டிக்கொண்டார்; அதுவே கம்பராமாயணத்திற்கு ஏழாவது காண்டமாக வழங்கலாயிற்று. கம்பர் அம்பிகாபதிக்கு விவாகம்கடத்தியபோது சடையப்பவள்ளல் சிறிதுகாலத்தாழ்த்துவந்ததனால் இருக்க இடம் பெருது சவநாரையோரத்தில் ஒதுங்கி நின்றதைப் பார்த்து வருந்திய தம்மனையியை கோக்கி ‘இவரை எம் வைக்கவேண்டிய இடத்தில் மேலாகவைப்போம்’ எனக்கூறியிருந்தபடி, தம்மை ஆதரித்த அச்சடையப்பப்பிரபுவை ஈன்றிமறவாமையால் இராமாயணத்தில் அங்கங்கே சிறப்பித்துச்சொல்லியிருக்கிறார். பின்னர் இராமாயணம், திருவரங்கம்பெரியகோயிலில் மோட்டழகியசிக்

சிரக்கம்பஞ் செய்யுமாறு சாதமுனிசன் திருவொலக்கத்தில் அரங்கேற்றப் பட்டது. அந்தக் காலம் முதலியவற்றை,

“எண்ணிய*சகாதத் தெண்ணூற் தேழின்மேற் சடைபன் காழ்பு
எண்ணிய வெண்ணெய் கல்லூர் தன்னிலை கம்பகாடன்
பண்ணிய வீராய் காதை பங்குனி யத்த நாயிற்
கண்ணிய வரங்கர் முன்னே கவியரசு தேற்றினே” எனக் காண்க.

இவர் சரசுவதியத்தாதி பாடியதைப்பற்றி கழங்குவதொரு வரலாறு.—
கம்பர் ஒருகால் சோழராசனோடு மனஸ்தாபப்பட்டுச் சோழராட்டைவிட்டுச் சேரகாடுசேர்ந்து கம்பரிடத்தில் அடைப்பக்காரனாக விருத்தவனென்று தம்மைச் சொல்லிச் சேரராசனிடத்தில் அடைப்பைக்காரனாய் வந்து அங்குத் தமதுகல்வித்திறத்தைக் காட்டி அரசனுடைய அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றுச் சிறந்து வாழ, அதுகண்ட அந்தச் சேரசம்ஸ்தான வித்தவான்கள் பொருமைகொண்டு ஓர் அம்பட்டனுக்குப் பொருள்கொடுத்து அவனைக் கொண்டு அடைப்பக்காரனாயிருந்த கம்பரைத் தனது தமையனென்று சொல்லிச் சாதித்து அவமானப்படுத்த முயன்றார்கள். அப்பொழுது கம்பர் சரசுவதியைத் தியானித்து ‘தாயே! இந்த ஆபத்துக்காலத்தில் அடியேனைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டுத் திருவுள்ள மிரங்கி உனது இடக்காற் சிலம்பை என் லரிடம் கொடுத்தருளவேண்டும்’ என்று பிரார்த்திக்க, அவ்வாறே காமகன் அணுகிரகித்ததனால், அவனுடைய வச்சிரச்சிலம் பொன்று உடனே கம்பர் லகயிற் கிடைத்தது; அதனை அவர், அரசனுக்குக்காணிக்கையாகக்கொடுத்து ‘இதன் இனமான மற்றொன்று என் தம்பியான இந்த அம்பட்டனிடத்தில் இருக்கிறது; அதனையும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்’ என்று வேண்டினார். காண்பவர் கண்டுகம்படி சொல்கின்ற அவ்வொற்றைச்சிலம்பைக் கையில வாய்கிப் பார்த்து ஆச்சரியங்கொண்ட அரசன் அந்த அம்பட்டனை ரோக்கி ‘உன்பங்கிலுள்ள மற்றொரு சிலம்பைக் கொண்டுவா’ என்று சொல்ல, அவன்மிடையிலுமி ‘இல்லை’ என்றான். கம்பர் அதனைப் பொய்ச்சாதனை யென்று வற்புறுத்திக் கூற, அரசன்கட்டளைப்படியேவவலானர் அம்பட்டனைக் கட்டியடிக்கலானார்கள். அடிபொறுக்கமாட்டாமல் அவன் ‘இந்த அடைப்பைக்காரனுக்கும் எனக்கும் யாதொருசம்பந்தமுமில்லை, இந்தச் சம்ஸ்தான வித்துவான்கள் என்னைக்கொண்டு இப்படி யெல்லாம் செய்வீந்தார்கள்’ என்று உண்மைமையச் சொல்லிநிலைநிறுத்தினான். பின்பு அரசன் கம்பரை ரோக்கி ‘இந்த அற்புதச்சிலம்பு உனக்குவது?’ என, கம்பர் ‘இது சரசுவதியினது’ என்று சொல்லிஅதனை மெய்ப்பிக்கும் பொருட்டுச் சரசுவதியைத்தியானித்துச் சரசுவதியத்தாதி யென்னும் இத்துலைப் பாடித் தோத்

* சகாதத்தம்-சாலிவாகசகசகாப்தம்; இப்பொழுது நடப்பது, ௧௧௫௧; ஆகவே, கம்பர்காலம் இப்பொழுதைக்கு ஆயிரவருஷங்களுக்குமுன்புஎன்க. சிலாசாசுபரிசோதகர், முதலாவது குலோத்துங்கசோழன் பிறந்த காலம் ௮௫௦ - வருடங்களுக்கு முன்பு என்பர் ௧௫௦ வருடம் வித்தியாசப்படும்.

திரித்தவளவிலே, அக்கலைமகள் ஒற்றைக்காற்சிலம்புஒலிக்க நடனஞ்செய்து
கொண்டு பிரதியடிமாசத் தோன்றி 'எங்கே சிலம்பு?' என்று கம்பரைக்
கேட்க, இவர் அரசன்சையி லிருந்த சிலம்பை வாங்கி அத்தேவியின் இடத்
திருவடிக்கு கேரே நீட்ட, அது அத்திருவடியிற் போய் ஏறினமாதிரத்தில்,
கலைவாணி அத்தர்த்தான மாய்விட்டாள். அதுகண்டு வியத்தசேரன் கம்ப
ரை கன்குவிசாரித்து அவர் இன்னாரென்ற உண்மையை அறிந்துகொண்
டான்.

இவர்செய்த வேறுதூல்கள் - ஆழ்வார்தூற்றத்தாதியென வழங்குகின்ற
கடகோபரந்தாதி, ஏரொழபது, சிலையெழபது, திருக்கைகவழக்கம்முதலியன.

இவர்காலத்து இருந்த வித்துவான்கள் - புழேந்திப்புலவர், ஒட்டக்கூ
ந்தர், ஓவை முதலியோர்.

இவர் சரித்திரவிவரத்தை விநோதராமதீரரி, புலம்புராணம்முதலிய
தூல்களிற் காணலாம்.

“வெண்பாவிற் புழேந்தி பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான் விருந்தமென்று
மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவை யுலா வந்தாதிக்கொட்டக்கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக் காளமேகம்
பண்பாகப் பகர்சத்தம் படிக்காசலா தொருவர் பகரொனாதே”

என்பதனால், இவர், விருத்தம்பாடுதலில் மிகச்சிறத்தவரென விளங்கும்.

‘கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிசொல்லும்’, ‘கல்வியிற் பெரியவன்
கம்பன்’ என்ற பழமொழிகள் இவரது கல்வித்திறத்தை மெச்சி வழங்கியன.

சாகவதி யந்தாதி.

சாகவதியினது அந்தாதி என விரியும்; சாகவதியின் விஷயமாக அக்
தாதித்தொடையாத் பாடப்பட்டதொரு பிரபந்த மென்பது பொருள். இத்
தொடர்மொழியில் தொக்குநின்ற ஆறும்மேற்றுமை யுறியின் பொருளாகிய
சம்பந்தம், விஷயமாக வுடைமை; விஷ்ணுநாமம், விஷயமாகவும் பண்பு
வற்றிற் போல. ஸாஸவதி என்ற வடசொல்-(எங்கும்) வியாபித்தலைபுடைய
வென்று காரணப்பொருள்படும். இவன் - பிரமன்மனைவி, கல்விக்குடரிய
தெய்வம். அந்தாதி - அந்தத்தை ஆதியாக உடைவது; மேற்றுமைத்
தொடைகப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொடை; வடமொழித் தொடர்.
திரக்கசத்தி; அந்த ஆதி எனப் பிரிக்க. அந்தாதியாவது ஒருசெய்யுளின் ஈற்றி
லுள்ள எழுத்தாயினும் அசையாயினும் சீராயினும் அடியாயினும் அடுத்த
செய்யுளின் முதலாக அமைப்படி பாடுவது. இம்மனம் பாடும் துலின்
ஈற்றுச்செய்யுளின் அந்தமே முதற்செய்யுளின் ஆதியாக அமைதல், மண்ட
லித்த வெணப்படி. இது, தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்
றும். இதனைச் சிறுகாப்பியத்தில் அடக்குவர் ஒருசாரர்.

இந்தால் - முதலிற் காப்புச்செய்யுளாகவுள்ள இரண்டு வெண்பா கீக்க
வாக முப்பது கட்டளைக்கலித்துறைகளால் அமைத்தது.

காப்பு.

காப்பு - காத்தல்; 'பு' விகுதி பெற்ற தொழிற் பெயர். அது - இங்கு,
காக்கின்ற கடவுளின் விஷயமான வணக்கத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். ஆக
வே, கவி தமக்கு கோரிடத்தக்க இடைபூறுகளை கீக்கிற் தமது எண்ணத்தை
முடிக்கவல்லதோர் பொருளின் விஷயமாகச் செய்யுள் தோத்திர மென்
பது கருத்து.

இக்காப்பு இந்நூலாசிரியர்க்கு இட்டதேவதையும் இந்நூலுக்குத் தலை
வியுமான சாகவதியின் விஷயமான தாதலால், இதனை, வழிபடுகடவுள்
வணக்கத்தோடு ஏற்புடைக்கடவுள்வணக்கமு மாகுமென்ற கொள்கலாம்.
(வழிபடுகடவுள் - தம்மாத் புகிக்கப்படித் தெய்வம். ஏற்புடைக் கடவுள் -
தாம் பாடத்தொடங்கிய நூலுக்கு ஏற்ற தெய்வம்.)

ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையு
மேய வுணர்விக்கு மென்னம்மை—தாய
வுருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
யிருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

(இதன்பொருள்.) ஆய - பொருத்திய, கலைகள் அறுபத்த நான்கினை
யும் - அறுபத்துளான்குவகைக் கல்வினையும், எய - தருதியாக [பரியப்படி],
உணர்விக்கும் - (தனக்கு அடிமைப்பட்ட என் போலியர்க்கும்) தெரியச் செய்
தருளுவின்ற, என் அம்மை - எனது தாய் போன்றவளும், தாய உரு பளிக்கு

போல்வான் - பரிசுத்தமான திருமேனி ஸ்படிகம்போல வெண்ணிறமாக இருக்கப்பெற்றவனும் ஆகிய சரசுவதியேவி, என் உள்ளத்தினுள்ளே இருப்பன் - எனது மனத்திலே (எப்பொழுதும்) எழுந்தருளியிருக்கிறான்; (ஆதலால்), இவ்ரு இடர் வாராது - இவ்விடத்தில் துன்பமென்றும் வரமாட்டாது; (என்றவாறு.)

கலைகளெல்லாவற்றிற்குத் தலைவியும், அவற்றையெல்லாம் தனது அடியளிக்கு அருள்பவளும், சத்துவம் ஈழம் தமஸ் என்னும் மூன்று வகைக் குணங்களுள் சத்துவகுணத்தையே யுடையனென்பது தோன்ற வெண்ணிறமாய் விளக்குபவளும், தன் அடியாது புலமைத்திறத்துக்கு இடையூறு கோரிடாதபடி பரிபாலிப்பவளும், ஒருவால் இடையூறு கோர்தாலும் அதனை உடனே ஒழிக்கவல்லவளானு மான சரசுவதியை யான் வழிபடுகடவுளாகக் கொண்டு அன்போடு தியானிக்கின்றே னாதலால், அவள் யான் நினைத்த வண்ணமாய் எனது உள்ளக்கமலத்தில் வந்து எழுந்தருளியிருக்கிறான். ஆதலால், யான் இப்பற்றத்தொடக்கிய இப்பிரபத்தத்துக்கும், மற்றும் யான் விரும்பும் நற்பேறுகளுக்கும் இடையூறென்றும் வரமாட்டா தென்று துணிந்து கூறியவாறும்.

ஆய - ஆகியு, இறத்தகாலப் பெயரெச்சம்: ய் - காலக்காட்டும் இடைநிலை. கலா, அம்பா, ரூபம், ஸ்படிகம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. கலைஞானம் அறுபத்து கான்றூ - சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாசம், புராணம், தர்க்கம், வியாகரணம், சோதிஷம், வைத்தியம், சில்பம், கணிதம், சங்கீதம், காட்டியம் முதலியன; அகராதியிற் காண்க. உம்மை - மூற்றுப்பொருளது. ஏய - செய்வெனச்சம்; ஏய் - பகுதி. மிக்க அன்புடைமையும், நன்குமதிக்கப்படுதலும்பற்றி, 'அம்மை' என்றார். இருப்பன் என்பதில், பகரவிடைநிலை-எதிர்கால முணர்த்தாது தன்மைமாத்திரத்தை உணர்த்திற்று. 'இவ்ரு' என்பது - மூலிடங்களுள் தன்மையிடத்தை உணர்த்தும்; என்னிடத்து என்பது. வாராது என்ற எதிர்மறைமுற்றில், ர் - விரித்தல்விகாரம்.

படிக நிறமும் பவளச்செய் வாயுள்

கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந்—துடியிடைபு

மல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்

கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

(இ - ன்.) (சரசுவதியேவியினுடைய), படிகம் நிறமும் - ஸ்படிகம் போன்ற வெண்ணிறத்தையும், பவளம் செய் வாயும் - பவளம்போலச் சிவந்த வாயையும், கடிகமழ் தாமரை பூ போல் கையும் - லாசனைவீசுகிற (செக்) தாமரைமலர் போலச் சிவந்த திருக்கைகளையும், துடி இடையும் - உடுக்கை போன்ற இடையையும், அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தால்-இரவும் பகலுமாகிய எப்பொழுதும் (இடைவிடாது) தோத்திரஞ்செய்தால், கல்லும் கவி சொல்லாதோ - (அசேதனமாகிய) கல்லும் கவிபாடமாட்டாதோ? [தவறாது பாடு மென்றபடி]; (எ - று.)

தனன் காண்மறைகள்” எனத் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ததைதழும் காண். படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்றும் முத்தொழிற்கும் உரிய முதற்கடவுளான திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனாகலால், ‘காதன்’ என்றார். மனத்தாமரை - இருதயகமலம். அன்பால் கிளைவாறது உள்எக்கமலத்தில் வந்து வீற்றிருத்தல்பற்றி, ‘என்மனத்தாமரையாட்டி’ என்றார். தார் - மாலி. ‘செஞ்சொல் தார் தத்த’ என்றது, தாமரையாட்டிக்கு அடைமொழி. செவ்விய பாமலைபைப் பாடிய என்ற பொருள்கொண்டு, ‘என்’ என்பதற்கு அடைமொழியாக்குதலும் ஒன்று. ஆட்டி - ஆளன் என்பதன் பெண்பால்; ஆள் - பகுதி, இ - பெண்பால்விசுதி, ட் - எழுத்துப்பேறு, ளகரம் டகரமானது - சந்தி.

வேதத்துக்கு உரிய ஸ்வரம் உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரிதம் ப்ரசயம் என காண்காம். வேதம் சாகவதி வாழ்கற்கு இனிய உறைவிடமாகலால், ‘பங்கயம்’ எனப்பட்டது. மூன்றும் அடியினால், ‘காமகம்’ என்னும்படி பிரமணது வேதமோதும் வாக்கில் வசிப்பவனென்பதும் தோன்றும். ‘வார்த்த’ என்றதில், வார் என்ற வினைப்பகுதியின்மேல், தா-துணைவினை. வார்த்தல் - மிகுதல். வணக்குதல் என்ற தன்மைப்பன்மையைக் கவிசுளுக்கு உரிய இயல்புபற்றி வந்த தென்றாவது, தன்னைப் போன்ற அடியார்களையும் உளப்படுத்திய தென்றாவது கொள்க. கமலாஸாம், தேவீ, மான், தாமரஸம், ஸரோருஹம், காதன், பங்கஜம், ஜ்யோதி, அம்போருஹம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. கமலாஸாம் - தீர்க்கசக்தி பெற்றதொடர்மொழி. ஸரோருஹம் என்பது - குளத்தில் முளைப்ப தென்றும் (ஸாஸ் - நீர்கிலை), பங்கஜம் என்பது - சேற்றில் முளைப்ப தென்றும் (பங்கம் - சேறு), அம்போருஹம் என்பது - நீரில்முளைப்பதென்றும் (அம்பஸ்-ஐலம்) காரணப்பொருள்படும். இவை - இங்வனம் தோன்றும் பிறவற்றுக்கெல்லாம் காரணக்குறி யாகாது தாமரை யொன்றற்கே பெயராய் வழங்குதல் காரணவிசுறி. சீர் - ஸ்ரீ என்ற வடசொல்லின் சிதைவென்பர். ஆரணம் - தற்சமவடசொல்.

இச்செய்யுளில், ஒருபொருளையேதூரிக் கிற கமலம், தாமரை, சரோருகம், பங்கயம், அம்போருகம் என்ற பலசொற்கள் வந்தது, பொருட்பின்வருநிலையணி. (ச)

உ. வணக்குஞ்சிலை ததலுங்கழைத்தோளும்வனமுலைமேற்
சணக்கும்புதியநிலவெழுமேனியுந்தோட்டுடனே
பிணக்குங்கருந்தடங்கண்களுநொக்கிப்பிரமனன்பா
துணக்குந்திருமுன்றிலாய்மறைகாந்துமுறைப்பவனே.

(இ - ன்.) மறை காண்கும் உரைப்பவனே - வேதங்கள் காண்கையும் உரைக்கின்ற தன்மையுடையவனே! - (உனது), வணக்கும் சிலை நுதலும் - வளைந்த வில்லைப்போன்ற நெற்றியையும், கழை தோளும் - இளமூக்கிலைப்போன்ற தோள்களையும், வனம் முலைமேல் சணக்கும் - அழகிய தணக்களின்

மீது பரவிய தேமலையும், புதிய நிலவு எழும் கோளியும் - இளமையான சந்திரகாந்தி வீசுகின்ற [மிசையும் வெண்மையான] திருமேனிநிறத்தையும், தோட்டுடனே பிணங்கும் ஒரு நட கண்களும் - காதணியோடு போர்செய்கின்ற [காதளவும் நீண்ட] கரிய விசாலமான கண்களையும், பிரமன் - (உனது வானவானு) பிரமதேவன், கோக்கி - பார்த்து, அன்பால் - அன்பினால், உணங்கும் - வாடிக்கிடக்கும்படியான, திரு முன்றிலாய் - அழகிய முற்றத்தினை யுடையாய், (ரீ); (எ - டி.)

ரீ உனதுதலைவானு பிரமதேவனிடத்து ஊடல்கொண்டபோது அல்லுடலைத் தணித்துக் கூடப்பெறாமல் அப்பிரமதேவன் உனது சென்றி முதலிய அவயவங்களின் செவ்வியை கோக்கி வருத்திக்கிடக்கும் முற்றத்தினை யுடையாய் ரீ யென்று அவனது மிக்கபெருமையை எடுத்துப் பாராட்டிக் கூறியவாறு. "ஊடுதல்காமத்திற்கின்ப மதற்கின்பம், கூடிமுயக்கப்பெறின்" என்னுள் திருக்குறளின்படி ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பத்தருவதாயினும், அல்லுடலைத்தணித்துக் கூடி முயக்கப்பெறுமையால், பிரமதேவன் வாடி கிற்பனென்க.

மகளிர் தோள்களுக்கு இளமூல்கில், திரண்டு வருண்டிலேன்ட வாடிவிலும் செய்ப்பிலும் உவமையாம். சுணங்கு - காமவிகாரத்தா லுண்டாகும் சித வேறுபாடு; பசுவை, தேமல் எனப்படும். தோட்டுடனே பிணங்கும் ஒருத் தடக்கண்கள் - காதணியோடு போர்செய்யும்படியான [அதாவது - காது வரையில் நீண்ட] சுறுத்த விழிகளை யுடைய பெரிய கண்க ளென்றவாறு. 'மறைகாங்கு முறைப்பவன்' என்றது, வேதத்திற்கு அதிதேவதை யென்ற படி; வேதங்களை எப்போதும் ஒதுகின்ற பிரமதேவனது மனைவி யென்ற மாம். முன்றில் - வீட்டின் முன்னிடம்; இல் முன் என்பன முன்றில் என்று புணர்வது, இலக்கணப்போலி. (உ)

௩. உரைப்பாருரைக்குங்கலைகனெல்லாமெண்ணி னுன்றின்பன்றித்

தரைப்பாலொருவர்தரவலரோ தண்டரளமுலை

வரைப்பாலமுதுதந்திங்கெனை வாழ்வித்தமாமயிலே

விரைப்பாசடைமலர்வெண்டாமரைப்பதிமெல்லியலே.

(இ - ன்.) தன் தாளம் வரை முலை பால் அமுது தத்து குளிர்ச்சியான முத்துமலைகளை யணிந்த மலைபோன்ற (உனது) தனங்களின் பாலாகிய அமிருதத்தைக் கொடுத்து, இங்கு - இங்குலகில், எனை-என்னை, வாழ்வித்த- கன்றாகப் பெருமையோடு வாழ்ச்செய்த, மா மயிலே - (சாயலாத் பெருமையையுடைய மயில்போன்றவனே! - விரை - ஈறுமணத்தையுடைய, பாச அடை - பசிய இலைகளோடுகூடிய, வெள் தாமரை மலர் பதி - வெண்டாமரைமலராகிய ஆசனத்தில் வாழ்கின்ற, மெல் இயலே - மெல்லியதன்மையுடையவனே! - எண்ணில் - ஆலோசித்துப் பார்த்தால், உரைப்பார் உரைக்கும் கலைகள் எல்லாம் - இங்குலகத்திலுள்ளார் சிறப்பித்துக்கூறகின்ற எல்லாச்சான்றிரங்களை யும், தரைப்பால்-இங்குலகத்தில், உன்னைதன்றி ஒருவர்- உன்னையல்லாமற் பிறரொருவர், தர வலரோ - கொடுக்குத்தன்மையுடைய ராவரோ? [ஆகார் என்றபடி]; (எ - டி.)

கீயொருத்தியே எல்லாக்கலைகளையும் அடியார்கட்குக் கொடுக்குந் தன்மை யுடையாய் என்பதாம். 'தண்டாளமுலை.....மாமயிலே' என்றது, அடியேனுக்கு ஞானப்பாலாட்டினதனால் யாதொன்றையும் அறியாத அடியேனை இவ்வினையன்றி உலகத்தில் வேறாவெருவில்லை யென்னுமாறு வாழச்செய்தவனே யென்ற குறிப்பு. பசுமை + அடை = பாசடை; பண்புப்பெயர் ஈறு போய் ஆதி கீண்டது. பதி - வாசஸ்தானம். (ங)

சு. இயலானதுகொண்டுநின்றிருநாமங்களே த்துதற்கு முயலாமையாற்றமொறுகின்றேனீர்தமுவுலகுஞ் செயலாலமைத்தகலைமகளேநின்றிருவருளுக்க யலாவிடாமலடியேனைபுழுவந்தாண்டருளே.

(இ - ன்.) இயலானது கொண்டு - கல்வியைக் கொண்டு, நின் திருநாமங்கள் ஏத்துதற்கு முயலாமையால் - உனது திருப்பெயர்களைத் துதித்தற்கு முயலாததனால், தமொறுகின்றேன் - நிலைகலங்குகிறேன்: இந்த மூ உலகும் செயலால் அமைத்த கலை மகளே - இந்த மூன்றவகை யுலகங்களையும் தன்செயலாற் படைத்தருளிய சரசுவதியே! நின் திரு அருளுக்கு அயல் ஆ விடாமல் - உனது சிறந்த கருணைக்குப் புறம்பாக விட்டிடாமல், அடியேனையும் உலக்து ஆண்டுஅருள் - (உனக்கு) அடிமைப்பட்டவனாகிய என்னை யும் (மற்றையடியார்களைப்போலவே) அன்புகொண்டு பாதுகாத்தருளுவாய்.

இந்த மூவுலகு - மேல் கீழ் நடு என்பன. சகலலோகங்களையும்படைத்த கடவுளான பிரமணது தொழிலை உபசாரமாக அவன்மனைவியின்மே லேற்றி 'இந்த மூவுலகுஞ் செயலாலமைத்த கலைமகளே' என்றார். அன்றியும், பிரமணது சத்திசொருபமான இவள் அவனது படைப்புத் தொழிற்கு உதவியாதலும் காண்க. இனி, உலகத்தவ ரெல்லோரையும் தனது சிகழ்ச்சியால் கடைபெறச்செய்த என்றுஉறலும் ஒன்று. கலைமகள் - கல்விக்கு உரிய மகள். இயலானதுகொண்டு என்பதற்கு - இயற்றமிழ்ப்பாடல்களினால் என்றும் பொருளுரைக்கலாம். இதில், 'ஆனது' என்றது - பருதிப்பொருள்விகுதி; கொண்டு - மூன்றும் வேற்றமைச் சொல்லுருபு. முயலாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். முயலாதல் - பிரயத்தனப்படுதல். அயலாஎன்பதில், 'ஆ' என்பது - ஆக என்பதன் விசாரம். அயல் - வெளிவிலக்கு. அடியேன் - அடிமை யென்னும் பண்பினடியாப்பிறந்த தன்மையொருமைக்குறிப்புவினையாலானையும்பெயர்; உம்மை - எச்சப்பொருளோடு இழிவுசிறப்பு. நாமம் - வடசொல்.

ரு. அருக்கோதயத்தினுஞ்சந்திரோதயமொத்தழுகெறிக்குந் திருக்கோலநாயகிசெந்தமிழ்ப்பாவைதிசைமுகத்தா லிருக்கோதுகாதனுந்தானுபெப்போதுமினிதிருக்கு மருக்கோலநாண்மலராளென்னை யானுமடமயிலே.

(இ - ன்.) அருக்க உதயத்தினும் சந்திர உதயம் ஒன்று அழகு எறிக்கும் - சூரியோதயத்தைக்காட்டிலும் மிகுதியாக விளங்குவதொரு சந்திரோதயத்தைப் போன்ற அழகியஒளியை வீசுகிற, திரு கோலம் - திருமேனி

யையுடைய, காயலி - தலைவியும், செம் தமிழ் பாலை - செவ்விய தமிழுக்கு உரிய தேவதைதரும், திசை முகத்தால் இருக்கு ஒதம் சாதனம் தானும் எப்போதும் இனிது இருக்கும் - காங்குதிக்கையும் கோவிய காங்குமுதல்களால் (காங்கு) வேதங்கலையும் ஒதிக்கொண்டிருக்கிற தன்னைவனான பிரம தேவனும் தானுமாக எப்பொழுதும் கூடி இனிமையாக வீற்றிருக்கின்ற, மரு கோலம் காள் மலரால்-வாசனையுள்ள அழகிய அன்றமலர்க்குத் தாமரைப்பூயில் வாழ்பவனுமான சரசுவதி, என்னை ஆளும் மட மயில் - என்னை அடிமை கொண்டு பாதுகாக்குத் தேவதையாவள்; (எ - ற.)

மடமயில் - மடப்பழுள்ள மயில்; மடப்பம் - இளமைக்குணம். மயில் போன்ற சாயலுடையவளை 'மயில்' என்றது, உபசாரவழக்கு; உவமையாகு பெயர். சரசுவதியினது அழகிய திருமேனி வெண்ணிறமாய்ச் சூரியனொளியினும் மேலாகப் பிரகாசித்தல்பற்றி, 'அருக்கோதயத்தினுஞ் சத்திரோதய மொத்து அழகெறிக்குத் திருக்கோலம்' எனப்பட்டது. அருக்கோதயத்தின் என்றதில், ஐந்தனுருபு - எல்லைப்பொருளது; உம் - உயர்வுசிறப்பு. அர்க்கோதயம், சத்திரோதயம் - ருணசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர்கள்; 'அ ஆமுன் உணவரின் இரண்டும்கெட ஓர் ஓகாரம் தோன்றும்.' அருக்கனது உதயம், சத்திரனது உதயம் என ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. காயலி-காயக னென்பதன் பெண்பால். செத்தமிழ் - சுத்தமான தமிழ், கலப்பில்லாத தமிழ். இதற்கு மாறானது, கொடுத்தமிழ் எனப்படும். இருக்குருக் என்ற வடசொல்லின் வீகாரம்; இது, காங்குவேதங்களில் ஒன்றற்குச் சிறப்புப் பெயராகதோடு எல்லாமேதங்கட்கும் பொதுப்பெயராகவும் சிறக்கும். காள் மலர் - புதிய மலர். (இ)

கூ. மயிலேமடப்பிடியேகொடியேயிளமான் பிணையே
சூயிலேபகங்கினியேயன்னமேமணக்கூரிருட்கோர்
வெயிலேநிலவெழுமேனியின்னேபினியேறுதவம்
பயிலேன்மகிழ்ந்துபணியேனானதுபொற்பாதங்களே.

(இ - ள்.) மயிலே - (சாயலில்) மயில் போன்றவளே! மடம் பிடியே - (கடையழகில்) இளமையான பெண்யானே போன்றவளே! கொடியே - (மெல்லியவடிவங்கொண்டு ஒல்கிஒசியுத்திறத்தில்) பூங்கொடிபோன்றவளே! இளமான் பிணையே - (பார்வையழகில்) இளமையான பெண்மான் போன்றவளே! சூயிலே - (இனியசூரலில்) சூயில்போன்றவளே! பக கினியே - (இனிமையாகக் கொஞ்சிப் பேசுதலில்) பச்சைக்கிளி போன்றவளே! தன்னமே - (கடையழகில்) அன்னப்பறவை போன்றவளே! மனம் கூர் இருக்கு ஓர் வெயிலே - (ஐனங்களுடைய) மனத்தின் மிக்க அஜ்ஞாநமாயி இருளைப் போக்குதற்கு ஒப்பற்றதொரு சூரியகாந்திபோன்றவளே! சிலவு எழு மேனி - சத்திரகாந்திபோன்ற வெள்ளொளி விளக்குகின்ற திருமேனியையுடைய, மின்னே-மின்னல்போலப் பிரகாசிப்பவளே! இனிவேறு தவம் பயிலேன் - இனிவேறு தவமெதனையும் செய்யமாட்டேன்; மகிழ்த்த உனது பொற்பாதங்களே பணியேன் - மகிழ்ச்சிக்கொண்டு உனது திருவடிக்களையே வணங்குவேன்; (எ - ற.)—சுற்று ஏகாரம் - பிரிநிலை; மந்தவை - வினியுருபு.

மயில் முதலியன - உலகமயாகுபெயர். பிடி - யானையின் பெண்மைப் பெயர்; இதன் ஆண்பால்-கனிது. பிணை-மானின் பெண்மைப்பெயர்; இதன் ஆண்பால் - கலை. கூர் - உரிச்சொல். புறவீடுகளை நீக்குகின்ற வெயிலினும் அகவீடுகளை நீக்குகின்ற இதற்கு உன்ன சிறப்பு விளங்க "ஆர்வெயில்" என்றார். கிலயு - கிலா என்பதன் விசாரம். பொன் - அழகு. பொற்பாதம் - பொன் போலச் சிறந்த பாதமுமாம்; பொன்னணிபணிந்த பாதமெனினுமாம்; இப் பொருளில், பொன் - கருவியாகுபெயர். மயில் - மதுரம், அன்னம் - ஹம்ஸம்; வடசொற் சிதைவுகள். (அ)

எ. பாதாம்புயத்திற்பணிவார்தமக்குப்பலகலையும்
 வேதாந்தமுத்தியுந்தந்தருள்பாரதிவெள்ளிதழ்ப்பூஞ்
 சீதாம்புயத்திலிருப்பாளிருப்பவென்சிற்தையுள்ளே
 யேதாம்புயிற் பெறலரிதாவதெனக்கினியே.

(இ - ள்.) பாத அம்புயத்தில் பணிவார்தமக்கு - (தனது) திருவடித் தாமரைகளில் விழுத்து வணங்குபவர்களுக்கு. பல கலையும்-பலவகைச்சாள் திரங்கலையும், வேதாந்த முத்தியும் - வேதாந்தத்திற் கூறப்படுகிற மோகைத் தையும், தந்துஅருள் - கொடுத்தருள்கிற, பாரதி பாரதியென்னும் ஒருதிருநாமமுள்ளவளும், வெள்ளிதழ் - வெண்ணிறமான இதழ்களையுடைய, பூ - அழகிய, சீத அம்புயத்தில் - குளிர்ந்த நாமரைமலரில், இருப்பான் - வீற்றிருப்பவளுமான சரகவதி, என் சிற்தையுள்ளே இருப்ப - எனது மனத்திலே வீற்றிருத்தலால், இனி எனக்கு புவியில் பெறல் அரிது ஆவது ஏது ஆம் - இனிமேல் எனக்கு உலகத்தில் பெறத்தற்கு அரியதாகும் பொருள் யாதாகும்? [பாதுமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

யான் சரகவதியை இடைவிடாது நியானித்து அவளுடையமாறக்கருணையைப்பெற்றே னாதலால், இனி எனக்கு எல்லாப்பேறுகளும் எனிதிற்கைகூடு மென்பதாம். பாதாம்புஜம், வேதாந்தம், சீதாம்புஜம் - தீர்க்கசக்தி பெற்ற வடமொழித்தொடர்சன். அம்புஜம் - கீரில்தோன்றவது: அம்பு - நீர். வேதாந்தம் என்பது - வேத அந்தம் எனப்பிரிந்து, வேதத்தின் சுற்றுப்பகுதியும் தேர்த்தகருத்துமாகிய உபநிஷத்துக்களைக் குறிக்கும். பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டம் என வேதம் இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டி, அவற்றில் யாகாதி கிரியைக்கூடக் கூறகிற முத்தினபாகம் கருமகாண்டம் என்றும், கடவுளைப் பற்றிக் கூறகிற பித்தியபாகம் ஞானகாண்டம் அல்லது பிரமகாண்டம் என்றும் கூறப்படும். முக்தி என்ற வடசொல் - எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்டு அடையுமிடம் என்றும், பாரதி என்ற வடசொல் - எல்லாவற்றையும் பரிப்பவள் என்றும் [பரித்தல் - சிர்வகித்து கடத்தல்] காரணப்பொருள்படும். புலி-வடசொல். (எ)

டி. இனிகா னுணர்வதென்னென்கலைபானையில்குடுதாண்டைக் கனிகா னுஞ்செவ்வீதழ்வெண்ணிறத்தானைக்கமலவயன் றனிகா யகியைபகிலாண்டமும்பெற்றதாயமணப் பனிகாண்மலருறைபூவையையாசணப்பாணவையையே.

(இ - ள்.) இனி நான் உணர்வது - இனிமேல் யான் தியானிப்பது, - என் என் கலையாக - அறபத்துகளுக்கு கலையுணங்கட்கும் உரியவனும், இலகு தொண்டை கனி காணும் செம் இதழ் - விளக்குகின்ற கொங்கைப் பழம் (ஒப்பாகமாட்டாது) வெண்குதற்குக் காரணமான சிவத்தவலிதழையும், வென் சிறத்தானை - வெண்மையான திருமேனி சிறத்தையும் உடையவனும், கமலம் அயன் தனி காயகியை - தாமரைமலரில்வாழ்கிற பிரமணுடைய ஒப்பற்ற மனைவியும், அதில அண்டமும் பெற்ற தாயை - எல்லா அண்டமோகக் கலையும் பெற்ற தாயும், மணம் பனி நான் மலர் உறை - காசனையையுடைய குளிர்ந்த அன்றுபூத்த தாமரைப்பூவில் கீற்றிருக்கிற, பூவையை - கனிபோன்றவனும், ஆரணம் பாவையை - வேதங்கட்கு உரிய அநிதேவதையுமான சாகவதியையேயாம்; (எ - டி.)

எண்ணெக்கலை-பண்புத்தொகைப் பன்மொழித்தொடர். தொண்டை-தூர்கொடி. தொண்டைக்கனி காணுஞ் செவ்விதழ் - கொங்கைக்கனியினும் மிகச் சிறந்த இதழ் என்றபடி. காணும் இதழ் - பெயரெச்சம் காரியப்பொருளது; 'கோய்தீரும்மருத்து' என்றவிடத்திற்குப்பால். 'செவ்விதழ் வெண்ணித்தான்' என்றவிடத்து முரண்நொடை இருத்தல் காண்க. அஃது என்றவட சொல், அயன் என விகாரப்பட்டது; திருமாலினிடத்துத் தோன்றியவனென்று பொருள்படும்; அ-விஷ்ணு. பூவை, பாவை-உவமையாகுபெயர்கள். (அ)

கூ. பாவும் தொடையுப்பதங்களுஞ்சீரும் பலவிதமா
மேவுக்கலைகள் விதிப்பாளிடம் விதியின்முதிய
நாவும் பகர்த்தொல்வேதங்களுஞ்சுறுங்கமலப்
பூவுந்திருப்பதம் பூவால் அணிபவர் புக்கியுமே.

(இ - ள்.) பாவும் - பாடல்களும், தொடையும் - தொடைகளும், பதங்களும் - சொற்களும், சீரும் - சீர்களும், பல விதம் ஆமேவும் - பலவகையாக அமையப்பெற்ற, கலைகள் - நூல்களை, விதிப்பான் - சிர்வகிப்பவனான சாகவதிக்கு, இடம் - இருப்பிடங்களாவன, - முதிய விதியின் நாவும் - (எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்) சூதாதையான பிரமணுடைய காக்கும், பகர்த்தொல் வேதங்கள் நான்கும்-(அவளுந்) சொல்லப்பட்ட பழமையான காண்கு வேதங்களும், சுறு கமலம் பூவும் - காசனையையுடைய வெண்டாமரைமலரும், திரு பதம் பூவால் அணிபவர் புக்கியுமே - தனது திருவடிகளை மலர்களைக் கொண்டு இட்டி அருச்சிக்கின்ற அடியார்களுடைய மனமுமே யாம். (எ - டி.)

பா - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா முதலியன. துறை, தாழிசை, விருத்தம் என மூன்று வகையான இவற்றினினங்களும், பா என்றதில் அடங்கும். தொடை - எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. அது, எதுகைமோனை முரண் முதலாகப்பலவாம். பதங்கள் - பகுபதமும், பகர்ப்பதமும்; பெயர் வினை முதலிய சொற்களெனினுமாம். சீர் - ஓசைச் சீர் முதலியன. இவற்றின் தன்மையை, இலக்கணநூல்களிற் காண்க. தொடையும், சீரும்-பாவின் உறுப்பு. கலைகள் விதிப்பான் - கல்வித்தெய்வமென்றபடி. விதி படைத்தற் கடவுள். அவன் பிதாமகன் எனப்படுகின்ற முதன்

மைதோன்ற, 'முதியலி' என்றார். தொல் வேதம் - பண்புத்தொகை, வேதம் - ஒருவராலும் ஆக்கப்படாமல் கடவுள்போல நீத்தியமாக வுள்ளதென்பது தோன்ற, 'தொல்வேதம்' எனப்பட்டது. இதனை ஆதியில் திருமால் பிரமணுக்கும், பின்பு பிரமன் மற்றையோர்க்கும் வெளியிட்டுக் கூறினரேயன்றி, யாரும் இதனைச் செய்தவரல்லரென அறிக. இதுபற்றி, வேதத்துக்கு 'செய்யாமொழி' என ஒருபெயர் வழங்கும். வேதம் என்ற வடசொல் - தன்மைநிலைகளை விதிவிலக்குக்களால் அறிவிப்ப தென்று பொருள்படும்; வித் - அறிவித்தல். வேதக்கள் காங்கு - ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்பன. புத்தி - புத்தி என்ற வடசொல்லின் விகாரம். (க)

30. புத்தியிற்றுகிருணீக்கும்புதியமதியமென்கோ
வந்தியிற்றேன்றியதிபமென்கோ கல்லருமறையோர்
சந்தியிற்றேன்றுந் தபனென்கோ மணித்தாமமென்கோ
வுத்தியிற்றேன்றும் பிரான்புயந்தோயுமொருத்தியையே.

(இ - ள்.) உத்தியில் தோன்றும் பிரான்புயம் தோயும் ஒருத்தியை - (திருமாலினது) காபித்தாமரையினின்று தோன்றிய கடவுளான பிரமதேவனுடைய தோள்களைத் தழுவுகிற சரசுவதியாகிய ஒருத்தியை, - புத்தியில் கூர் இருள் நீக்கும் புதியமதியம் என்கோ - (ஐனங்களுடைய) மனத்தின் மிக்க அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்குகிற புதியசந்திரனைன்று சொல்வேனோ! அத்தியில் தோன்றிய தீபம் என்கோ - மலைப்பொழுதில் ஏற்றப்பட்டிருவிளங்குவதான விளக்கென்று சொல்வேனோ! எல் அரு மறையோர் சந்தியில் தோன்றும் தபனன் என்கோ - சிதத்த அருமையான வேதக்கட்கு உரியவரான பிராமணர்கள் கமஸ்காரஞ்செய்கிற காலேச்சந்தியிலே உதித்துவிளங்குகிற சூரியனைன்று சொல்வேனோ! மணி தாமம் என்கோ - இரத்தினஹாரமென்று சொல்வேனோ! (எ - று.)

மிகப்பிரகாசிக்கிற சரசுவதியினது திவ்வியசொருபம் சந்திர சூரிய அக்கினியர் என்னும் முச்சுடராகவும், இரத்தினமாலையாகவும் விகற்பிக்கலாம்படியுள்ள தென்பது, தேர்த்த கருத்து.

புறவிருளை நீக்குகின்ற சந்திரனினும் இதற்குஉள்ள மேம்பாடு விளங்க, 'புதிய மதியம்' என்றார். மதியம், அம்-சாரிபை. ஸத்த்யா என்ற வடசொல். அத்தி என்றும், சந்தி என்றும் விகாரப்பட்டது. பகலொடு இரவுசேருஞ் சமயத்தையும், இரவொடு பகல் சேருஞ்சமயத்தையும் உணர்த்தும் இப்பொதுப்பெயர் - இங்குச் சிறப்பாய் முறையே 'மலைச்சந்தியையும், காலேச்சந்தியையும் குறித்தது. என்கோ - என்கு ழு எனப் பிரிக்க. என்கு - என்பேன்; என் - இடைச்சொற்பகுதி, கு-தன்மையொருமை விசுதி; [என்-வினை-அ.] இதுவே எதிர்கால முணர்த்தும்; [என் - பத - கடி] இனி, 'என்கலோ' என்பது, 'என்கோ' என விகாரப்பட்ட தென்றது மொன்று: என்பேனாகலோ என்று பொருள்; வியங்கோன்முற்று, தன்மையொருமைக்கு வந்த தென்க. தீபம், தபனன், தாமம், புஜும் - வடசொற்கள். (க0)

கக. ஒருத்தியையொன் றுபிரிவொன்மனத்தி னுயர் நுதன்னை
யிருத்தியைவெண்கமலத்திருப்பானெயன் னெண்ணீர்தாய்
கருத்தியையாய்புல னுக்களங்காமற்கருத்தையெல்லாந்
திருத்தியையான்மறவேன் நிகைகாண் முகன்றேவியையே.

(இ - ன்.) ஒருத்தியை - ஒப்பந்தமளும், ஒன்றும் இலா என் மனத்
தின் உவந்து தன்னை இருத்தியை-யாதொருநீர்தினை யு மில்லாத எனது
மனத்திலே மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னை வீற்றிருக்கச்செய்தமளும், வெள் கம
லத்து இருப்பானை - வெண்டாமரைமலரில் வீற்றிருப்பமளும், என் என்
கலை தோய் கருத்தியை - அறுபத்துநான்கு கலைஞானமும் சிவந்த மனத்
தையுடையமளும், ஐம்புலனும் கலங்காமல் கருத்தை எல்லாம் திருத்தியை -
(தன் அடியார்களுடைய) பஞ்ச இத்திரியங்களும் நிலைவந்தாதபடி (அவர்க
ளுடைய) மனத்தை யெல்லாம் திருத்தச்செய்பவளும், நிகைகாண் முகன்
தேவியை - காண்குதிகையையும் கோக்கிய நான்கு முகங்களை யுடையவளுள்
பிரமனது மனைவியுமான சரசுவதியை, யான் மறவேன் - காண் (ஒருகாலும்)
மறக்கமாட்டேன் [இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் நியாணிப்பேன்என்றபடி].

ஒருத்தி-ஒன்று என்பதன் அடியாகப் பிறத்த பெண்பாற்பெயர்; இதன்
ஆண்பால் - ஒருத்தன், ஒருவன்; இதில், து - சாரியை. 'ஒன்றுமில்லா என்
மனத்தின் உவந்து தன்னை இருத்தி'—அடியவர்க் கெளிபாய் அவர்மனத்
தில் வந்து வீற்றிருத்தும் போருளுடையவ னென்றபடி. ஒன்று - எண்ணக்
ளவாகுபெயர்; உம் - இழிவுசிறப்பு. இருத்தி, இரு என்பதன் பிறவினை
யான இருத்து - பகுதி. திருத்தி, திருத்துஎன்பதன் பிறவினையான திரு
த்து - பகுதி; இரண்டிலும், இ - கருத்தாய்பொருள்விகுதி. எண்ணெண்
கலை - பண்புத்தொகைப் பன்மொழித்தொடர். கருத்தி; இ பெயர்விகுதி.
இங்கே, பொறி, புலன் எனப்பட்டது; ஐம்பொறி-மெய் வாய் கண் மூக்குச்
செயி. அலை சிலைகலங்குதலாவது - திகையால் ஐம்புலன்களீற்செல்லல்.
ஐம்புலனும், உம்மை-முற்றுப்பொருளது. மனத்தின், இன்-ஐயறகுபு. (கக)

கஉ. தேவருந்தெய்வப்பெருமானுநான்மறைசெய்புகின்ற
மூவருந்தானவராசியுள்ளோருமுனிவாரும்
யாவருமேனையவெல்லாவுயிருவிதழ்வெளுந்த
பூவருமாதினருன்கொண்டுநானப்புரிசின்றதே.

(இ - ன்.) தேவரும் - தேவர்களும், தெய்வம் பெருமானும் - அந்
தேவர்கட்குத்தலைவனாகிய இத்தீரனும், நான் மறை செய்புகின்ற மூவரும் -
நான்கு வேதங்குறியுஞ் சொல்லப்படுகிற (அயன் அரி அறன் என்னுள்)
நிரிமூர்த்திகளும், தானவர் ஆகி உள்ளோரும் - அகரர்களாயுள்ளவர்களும்,
முனி வாரும் - இருஷிபிரேஷ்டர்களும், யாவரும் - (மற்றும் உயர்திணைபின்
பாற்பட்ட) அனைவரும், எனைய எல்லா உயிரும் - மந்தை [அறிவினையாக
வுள்ள] எல்லாவுயிர்களும், ஞானம் புரிசின்றது - அறிவுகொண்டிருத்
தல், இதழ் வெளுத்த பூ வருமாதின் அருள் கொண்டே - வெண்ணிறமான

இதழ்ச்சியையுடைய தாமரைமலரில் வாழ்கிற சரசுவதியினுடைய கருணையினு
லேயாம்; (எ - ற.)

உயர்நீணயும் அஃநீணயுமாகிய எல்லாவுயிர்களும் கொள்ளும் இயற்
கையறிவுக்கும் செயற்கையறிவுக்கும் சரசுவதியின் அருளே காரண மென்
பது கருத்து. மூவர் - தொகைக்குறிப்பு. தாசுவர் - (காசியபமுனிவரது மனை
வியருள்) தது என்பவளது புதல்வர்; வடமொழித் தத்திதாந்தகாமம். முநி
வரர் - வடமொழித் தொடர். எனைய - எனைய யென்னும் இடைச்சொல்லடி
யாப்பிற்றத்த குறிப்புப்பெயரெச்சம். வெளுத்தவன்பதில், வெண்மையென்னும்
பண்பினடி விளரப்பட்டு வினைத்தன்மையடைத்த வெளு என்பது - பருதி.
அடைமொழிகொடாமல் 'பூ' என்றால், அது - எல்லாமலர்களிலும் சிறந்த
தாசிய தாமரையைக் குறிக்கும். மாத - விரும்பப்படும் அழகுடைய பெண்.
புரிசின்றது - நீக்கலாத தொழிற்பெயர். (கஉ)

கரு. புரிசின்றசிக்கையினுடேபுகுந்துபுகுந்திருளை
யரிசின்றதாய்கின்றவெல்லாவறிவினரும்பொருளைத்
தெரிசின்றவின்பங்கனிந்தாநிறெஞ்சந்தெளிந்துமுற்ற
விரிசின்றதெண்ணெண்கலைமாதூணர்த்தியவேதமுமே.

(இ - ள்.) புரிசின்ற சிக்கையினுடே - (தன்னை) விரும்பிப் பயில்
கின்றவர்களுடைய மனத்தினுள்ளே, புகுந்து புகுந்து - (அவர்கள் பயி
லப் பயில) கண்ணுதச் சென்று ஊன்றி, இருளை அரிசின்றது - (அவர்கள் மன
த்திலுள்ள அஜ்ஞாமாகிய) அகலிருளை அழிக்கின்றதும், — ஆய்கின்ற எல்
லா அறிவின் அரு பொருளை தெரிசின்ற இன்பம் கனிந்துஊறி - (றுட்பமாக)
ஆராய்கிற எல்லாருடைய அறிவினாலும் அருமையான தத்துவப்பொருளை
அறிந்து அதனால் (அவ்வவர்) அடைகிற ஆனந்தம் முதிர்ந்து ஊறப்பெற்று,
கெஞ்சம் தெளிந்து முற்ற - (அவர்களுடைய) மனம் தெளிவடைத்து முதி
ரும்படி, விரிசின்றது - (அம்மனத்திற்) பரவுகின்றதும், — எண் எண் கலை
மாதூ உணர்த்தியவேதமே - அதுபத்துகான்கலைகளுக்கும் உரிய மகளான
சரசுவதியினுற் சொல்லப்பட்ட வேதமேயாம்; (எ - ற.) — வேதமும் என்ற
உம்மை - அசைநிலை.

'புரிசின்ற சிக்கையினுடே புகுந்து புகுத் திருளை அரிசின்றது' என்
றது - பொதுப்பட கேதம் தன்னை யோதி உணர்வாரது அறியாமையைப்
போக்கி அவர்க்கு எல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்துக் தன்மையை விளக்கும்.
'ஆய்கின்ற..... விரிசின்றது' என்றதனால், றுட்பமாக வேதாந்தத்தை ஆராய்
பவர் உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்து அதனால் ஆனந்தமடைத்து மனத்தெளி
ந்து மேன்மையடையுத்திறம் விளக்கப்பட்டது. கேதம், வித்யாபொருபமாத
லால், 'கலைமாதூணர்த்திய வேதம்' எனப்பட்டது. சிக்கையினுடே, ஊடு -
எழுதுருபு, இன் - சாரியை. புகுந்து புகுந்து, அடுக்கு - இடைவிடாமையப்
பொருளது. அரிதல் என்னும் வினையின் ஆற்றலால், இருளின் நிணியை
விளக்கும், கெஞ்சம், அம் - சாரியை, (ககூ)

௧௫. வேதமும் வேதத்தினர் தமுமத்தத்தின் மெய்ப்பொருளாம்
 பேதமும் பேதத்தின் மார்க்கமுமார் க்கப்பிணக்கறங்கும்
 போதமும் போதவுருவா கியெய்முய்ப்பொ திந்தவித்து
 நா தமுநாதவண்டார்க்குய்வெண்டாமரைநாயகியே.

(இ - ள்.) கா தம் வண்டு ஆர்க்கும் வென் தாமரைநாயகி - துனிய நூச
 யையுடைய [ரீக்காரஞ்செய்யுத்தன்மையுள்ள] வண்டியன் ஒலிக்கப்பெற்ற
 வெண்டாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற தலையியானவன், - வேதமும் - வல்
 லாவேதங்களும், வேதத்தின் அத்தமும் - அத்த வேதங்களின் அத்தங்களும்
 [உபநிஷத்துக்களும்], அத்தத்தின் மெய் பொருள் ஆம் பேதமும் - அத்தஉப
 நிஷத்துக்களிற்கூறப்பட்டிள்ள உண்மையான பொருள்களையிடவுளரின்
 பேதங்களும், பேதத்தின் மார்க்கமும் - அத்தத்தக்கடவுளரைப்பற்றிய
 பலவகைச்சமயங்களின்கழிசளும், மார்க்கம் பிணக்கு அறக்கும் போத
 மும் - (பற்பலவகைப்பட்ட) அத்தச்சமயவழிகளின் மாறபாட்டை யொழி
 த்த உண்மையை வெளிப்படுத்தும் நல்லறியும், போதம் உரு ஆகி எங்கும்
 பொதிந்த வித்துகாதமும் - ஞானசொருமாதிரி எல்லாவிடங்களிலும் மறைத்
 துறைகின்ற வித்துகாதமும், (ஆவன்); (எ - று.) - வினாமுற்ற வருவித்த
 உரைக்கப்பட்டது.

சாகவதியானவன் வேதம் வேதாத்தம் கடவுளின்மூர்த்திபேதம் பல
 வகைச்சமயம் உண்மையறிவு வித்துகாதம் ஆகிய எல்லாப்பொருள்களாகவும்
 பரிணமித்திருப்பனென்பது கருத்து. வேதத்தின்பிரிவு இரண்டினுள் யாகாதி
 கிரியைகளைக் கூறுகிற பூர்வபாகத்தைக் கர்மகாண்டமென்றும், பகவா
 னைக்குறித்துக் கூறுவதும் வேதத்தின் தேர்த்த கருத்துமான உத்தரபாக
 த்தை உபநிஷத் என்றும் வேதாத்தமென்றும் பிரமகாண்டமென்றும் கூறு
 வர். கடவுளரின் பேதமாவது - வேதாத்தத்திற்கூறப்பட்ட பிரமன் விஷ்ணு
 சிவன் முதலிய மூர்த்திபேதங்கள். மார்க்கப்பிணக்கறக்கும் போதமாவது -
 அக்கடவுளரைப்பற்றிய பலவகைச்சமயங்களிலும் சர்ச்சமயம் இதென்ற
 துணித்து உண்மையறியும் தத்துவஞானம். வித்து - தாது, கா தம் - இத்திரி
 யம்; என்றது, எல்லாப்பொருள்கட்கும் காரணமாகியும் காரியமாகியும்
 நிற்பவ னென்றபடி. (௧௫)

௧௬. நாயகமானமலரகமாவது ஞானவீன்பச்
 செயகமானமலரகமாவது நீவினையா
 வேயகமாறிவிடுமகமாவது மெய்வுயிர்க்குக்
 தாயகமாவதுந்தாதார்கவேதசரோருகமே.

(இ - ள்.) நாயகம் ஆன மலர் அகம் ஆவதும் - (சாகவதிவீற்றிருக்கும்
 பெருமையுடையமலர் எல்லாமலர்களும்) தலையையாகிய மலராகப்
 பெறவதும், ஞானம் இன்பம் செய் அகம் ஆன மலர் அகம் ஆவதும் - ஞான
 சலக்கனிதலாகிய குழந்தை வளருமிடமான மலராகப்பெறவதும், தீவி
 னையால் எய் அகம் மாறிவிடும் அகம் ஆவதும் - (முற்பீடிப்பித்தசெய்த) பாகத்
 தினுண்டாகிய செருக்கு கீங்குதற்குடரிய இடமாகப்பெறவதும், எ உயிர்

க்கும் தாய் ஆகம் ஆவதும் - எல்லாவுயிர்கட்கும் தாய்விடாகப்பெறுவதும், (யாதெனின்),—தாது ஆர் கவேத சரோருகம் (சாகவதிகளென்கின்ற) மகரத் தப்பொடிசை சிறைத்துள்ள வெண்டாமரைமலரேயாய்; (எ - று.)

சாகவதி வீற்றிருக்கப்பெற்ற பேறு கிடைத்தலால் 'காயகமான மலர கமாவது' என்றும், பேரின்பத்திற்குக்காரணமான கல்விக்குடரிய மகன் இருத்தலால் 'ஞானவின்பச்சேயகமான மலரகமாவது' என்றும், தன்னைத் தியானித்தவர்க்கு முற்பிரப்பின் தீவினையகீககிப் பரிசுத்தாராக்குந் தன் மையுடைமையால் 'தீவினையாலேயகமாறிலிடுமகமாவது' என்றும், எல்லா வுயிர்க்கோயும் படைக்கும் கடவுளான பிரமதேவனது மனைவியாதல்பற்றித் தாயானசாகவதிக்கு இருப்பிடமாதலால் 'எவ்வுயிர்க்குந்தாயகமாவது' என் றும் வெண்டாமரைமலரைச் சிறப்பித்துக்கூறினர். (கடு)

கக. சரோருகமேதிருக்கோயிலுங்கைகளுந்தாளிணையு முரோருகமுந்திருவல்லுநாபியுமொங்கிருள்போற் சிரோருகஞ்சூழந்தவதனமுநாட்டமுஞ்சேயிதமு மொரோருகமீரரைமாத்திரையானவுரைமகட்கே.

(இ - ள்.) ஓர் ஓர் உகம் நார் ஆரை மாத்திரை ஆன உரைமகட்கு - ஒவ் வொருபுகமும் ஒருமாத்திரைப் பொழுதாகப்பெற்ற கல்வித்தெய்வமாயிய சாகவதீதேவிக்கு, —திரு கோயிலும் - அழகிய இருப்பிடமும், கைகளும்—, தாள் துணையும் - இரண்டு திருவடிகளும், உரோருகமும் - தனங்களும், திரு அங்குலும்—, சாயியும் - கொப்பூழும், ஒங்கு இருள் போல் சிரோருகம் சூழ் ந்த வதனமும் - மிக்கஇருளைப்போன்ற [மிகக்கறகத] கூத்தல் சூழப்பெ ற்ற திருமுகமும், காட்டமும் - திருக்கண்களும், சேய் இடமும் - சிவந்த அகரமும், (ஆகிய இவ்வறப்புக்கள்), சரோருகமே - செந்தாமரைமலர்க ளேயாய்; (எ - று.)

சாகவதியின் எல்லாஅவயவங்களும் தாமரைமலர்போன்றன வென்ப தாம், உரோருகமும் - மார்பில் முளைத்துள்ளது; சிரோருகமும்-தலையில்முளை த்துள்ளது; கடமொழிக்காரணப்பெயர்கள். யுகங்கள் காங்கு - கிருகயுகம், திரோதாயுகம், துவாபாயுகம், கலியுகம் என்பன. இந்தச்சதுர்புகம் ஆயிரவ் கழிந்தால் பிரமனுக்கு ஒருபுகமாய்; பின்னும் ஓராயிரவ் கழிந்தால் ஓர்இர வாய். மாத்திரை - கண்ணிமைப்பொழுது அல்லது கைகொடிப்பொழுது ஒன்ற கொண்டது. மிகப்பெரிய காலவளவாகிய யுகமொன்றதானே பிர மனுக்கு மிகச்சிறியபொழுதாகு மென ஆவனது ஆயுளின் பெருக்கக் கூறிய வாத. சாகவதி அத்தப்பிரமதேவனது மனைவியாய் அவனைவிட்டுப்பிரி யாமல் எப்பொழுதும் அவனுடன் உரையவளாதலால், அவனது ஆயுளும் அவ்வாறே பெருக்கமுடையதாகு மென சுற்றடியால் விளக்கப்பட்டது. (கக)

கௌ. கருந்தாமரைமலர்கட்டாமரைமலர் காமருதா னருந்தாமரைமலர்செந்தாமரைமல ராலயமாந் தருந்தாமரைமலர்வெண்டாயரைமலர் தாளிளெழிற் பெருந்தாமரைமணக்குங்கலைக்கட்டப்பிணை தனக்கே.

(இ - ன்.) தா இவ் வழில் சூத்திரமில்லாத அழகையுடைய, பெரு தாமரை மணக்கும் - சிறந்த தாமரைமணிற் பொருத்தி வசிக்கின்ற, சிலை உட்படம் பிணைதனக்கு - சிலைநூலும்சலின் தொகுதிக்கு உரியவகையான பெண்மான் போன்ற சரசுவதிக்கு, —கண் தாமரை மலர் ஒரு தாமரைமலர் - வண்ணவிய தாமரைமலர்கள் கருகெய்தல்மலர் போலும்; காமரு தான் ஒரு தாமரை மலர் - (யாவராஜம்) விரும்பப்படுகிற [அழகிய] திருவடிவகையான அருமையான தாமரைமலர்கள், செம் தாமரை மலர் - செந்தாமரைமலர் போலும்; ஆலயம் ஆ தரும் தாமரை மலர் - எழுந்தருளியிருக்கு யிடமாக அமைந்த தாமரை மலர், வெள் தாமரை மலர் - வெண்டாமரைமலராம்; (எ - று.)

கவி, சமத்தாரமாக, கருத்தாமரை செந்தாமரை வெண்டாமரை என்ற மூன்றுவகைத் தாமரைமலரையும் சிலைமகனோயி இயைபுபடுத்தி யுகாத தார். கருகெய்தல் கருத்தாமரை யெண்ப்படுதலை, அதற்கு வடமொழியில் கழக்தும் 'கீலாம்புறம்' என்ற பெயரினாலும் அறிவகவிரிகண்ணுக்குக் கருகெய்தல்மல ருவமை-கருமை மென்மை அழகுகளுக்கு, 'வண்டாமரைமலர்' என்ற பாடம் இலக்கணத்துக்கு ஒத்தது; "ணைவல்லினம் வரட்டரவும்" என்ற சூத்திரத்து "அவ்வழிக்கு அணத்துமெய் வரினு யிப்பலாகும்மே" என்றது காண்க. பெரியோருடைய பாதத்தை 'திருவடித்தாமரை' என்றும், அவர்களுடைய கையை 'சைத்தாமரை' என்றும் இவ்வாறு உபசாரமாகக் கூறத்தகுதி பற்றி 'கண்டாமரைமலர்', 'தான் தாமரைமலர்' என்றார். காமரு என்பது - காமம் மருவு என்பதன் விகாரம். ஆலயம் - வடசொல். ஆ - விகாரம். தா - உரிச்சொல். மணத்தல் - கூடுதல். 'பெருத்தாமரை மணக்கும்' என்பதற்கு - சிறந்த தாமரை மணம் வீசுகின்ற என்று பொருள் கொள்வானினுமாம்; தாமரை மலரில் எப்பொழுதும் வசிக்கலும், பழுவிரி யென்னும் உத்தமசாதிமாத ரின்மேனி தாமரைமணம்வீசமென்ற தூங்கொம்பையும், இவ்வகைக் கூறத்த குக் காரணங்களாம். இனி, தாமரைமலர் மணம்வீசுதற்குக் காரணமான மண் தலு மொன்று. இவளுடைய திருமேனியின் ஸ்பர்சத்தால் தாமரை மலர் மணம்வீசுமென இவளுடைய திவ்வியகந்தத்தின் சிறப்பை யுணர்த்தியபடி. அன்றி, பெருந்தாமர் - பரந்தாமர்; சிறந்தசோதியையுடைய கூடலும்; இங்கே பிரமகேதவர். அவரை, மணக்கும்-மணஞ் செய்துகொண்ட என்று உரைக்கவும் இடமுண்டு. பிணை உவமையாகுபெயர்; கண்ணினுக்கில் உவமம். சொற்பொருட் பிரவநிதில்லயணி. காந்தாமடியில், மானின் பரியாய காமமாகிய மரை சிலை பிணை என்ற சொற்கள் அமையவைத்தது, ஒருவகைக் கவிசா துரியம். (கா)

கடி. தனக்கே துணிபொருளென்னுந்தொல்வேதஞ் சதுர்முகத்தொ னெனக்கேசமைந்தவழிதேகமென்னு மிமையவர் தா மனக்கேதமாற்றுமருந்தென்ப சூடுமலசென்பன்யான் கனக்கேசபந்திக்கலைமங்கைபாதகமலங்கிளை.

(இ - ன்.) கணம் - மேகம்பொன்ற, கேசம் பந்தி கூத்தற்பாரத்தை யுடைய, சிலை மங்கை-கல்லிமகளான சரசுவதியினுடைய, பாதம் கமலக்கள் - திருவடித்தாமரைமலர்களை, —தொல் வேதம்-ஆகாதியான வேதம், தனக்கே

தணி பொருள் என்னும் - தனக்கே உரியதென்ற நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருள் என்று சொல்லும்; சதுர் முகத்தோன்-என்குமுததவனான பிரமன், எனக்கே சமைத்த அபிடேசம் என்னும்-எனக்கே உரியதாக அமைந்த கிரீடமென்று சொல்வான்; இணையவர் தாம்-மற்றைத்தேவர்கள் தானகள், மணம் தேதம் மாற்றம் மருத்து என்ப - (தங்கள்) மனத்திலுள்ள (அறியாமையாகிய) கோபைத் தீர்க்கும் மருத்து என்று சொல்வார்கள்; குடும் மலர் என்பன் யான்-யான் தலையின்மேற் குடும் பூவென்று சொல்வேன்; (எ - ற.)

இது, பலபடப்புணைவணி; வடநூலார் உல்லேகாலங்காரம் என்பர். ஒருபொருளைப் பலர் பலதன்மைகளினாலே பலபொருளாகச் சொல்லுதல், இதன் இலக்கணம். தனக்கே, எனக்கே, ஏ-பிரிசிலை. அபிடேசகம்-வடசொல். "சில்லரிக் கிண்கிணி மென்மெய்வமலர்ச் சீறடியைத், தொல்லி மணிமுடி மேற்குட்டினான்" என்றபடி ஊடல்தணிக்குங்காலத்துக் கணவன் மனைவியின் பாதத்தை முடிமேற் கொள்வதோர் இயைபுபற்றி, பிரமன் அதனை அபிடேசகமென்பானாயினான். மக: தேதம் - வடமொழித்தொடர். தேதம் - துன்பம். என்ப - பலர்பால் முற்று; ஏன் - இடைச்சொற் பகுதி, ப - வீகுதி; இதுவே எதிர்காலம் காட்டும். தகம், கேசபங்கதி என்ற வடசொற்றொடர்கள் விகாரப்பட்டன. கேசபகதி - மயிரொழுக்கு. (கஅ)

கக. கமலந்தனிலிருப்பான் விருப்போடங்காங்குவித்துக் கமலங்கடவுளர்போற்றுமென் பூவைகண்ணிற்கருணைக் கமலந்தனைக்கொண்டுகண்டொருகாற்றங்கருத்துள் வைப்பார் கமலங்கழிக் குங்கலைமங்கையாரணிகாரணியே.

(இ - ன்.) கமலத்தனில் இருப்பான் - தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவனும், கடவுளர் - தேவர்கள், விருப்போடி - விருப்பத்துடனே, அம் காம் கமலம் குவித்து - அழகிய கைகளாகிய தாமரைமலர்களைக் கூப்பி[அஞ்சலிசெய்து], போற்றும் - துதிக்கின்ற, மெல் பூவை - மென்மையான சிவியோன்றவனும், ஆரணி - வேதங்களின் சொருமாயிருப்பவனும், காரணி - (எல்லாவற்றிற்கும்) காரணமாயிருப்பவனும் (ஆகிய), கலை மங்கை - கலைமகள், — ஒரு கால்தம் கருத்துள் வைப்பார் கம் மலம் - (தன்னை) ஒருமுறை தமதுமனத்தினுள் வைத்துத் தியானிப்பவர்களுடைய அறிவின் குற்றங்களை, — கண்ணில் கருணை கமலத்தனை கொண்டு கண்டு - (தனது) திருக்கண்களினின்று வெளியாகிற அருள்வெள்ளத்தைக்கொண்டு (அவர்களைக்) கடக்கித்து, சுழிக்கும் - போக்கி விடுவான்; (எ - ற.)

கமலம் என்ற வடசொல்-முதலிரண்டடிகளில் தாமரைமென்ற பொருளிலும், முன்னுமடியில் கீர் என்ற பொருளிலும் வந்தது. கம் - அறிவு; இந் திரியமுமாம். இதற்குத் தலையென்று ஒருபொருளுள்ளதனால், கமலம் என்பதற்கு-தலைவீதியென்று பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று; அன்றி, கமலமென்பதை அகமலம், அல்லது பாதகமலம் என்பதன் முதற்குறைவிகாரமெனக் கொண்டாலும் பொருள்படும். மனக்குற்றம் அல்லது பாவதோஷம் எனக் காண்க. விருப்பு-அன்பு, பக்தி; விரும்பு என்ற முதலிலை திரித்த தொழிற்பெயர். கடவுளர் - (இவ்வுலகசம்பந்தத்தைக்) கடத்தலையுடைய

வர். கடவுள் என்பதில், உள் - தொழிற்பெயர்விருதி. 'சுருகால்' என்பதனை 'கண்டி' என்பதோடு சேர்த்து ஒருமுறை அருகேருக்கு செய்தயாத்நிரத்தில் தீர்த்ததெனான் என்றும் சொல்லுவாம். (46)

20. காரணன்பாகமுஞ்சென்னியுஞ்சேர்தருகன்னியரு
நாரணனாகமகலாத் திருவு மெய்தான்மருப்பு
வாரணன் தேவியு மற்றுள்ளதெய்வமடக்கையரு
மாரணப்பாவையபணித்தருந்நெய்யடியவரே.

(இ - ன்.) காரணன் - காரணமென்னும் ஆகமத்தில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டவனான சிவபிரானது, பாசமும் - இடப்பக்கத்திலும், சென்னியும் - முடியின்மேலும், சேர்தரு - (முறையே) சேர்த்துள்ள, கன்னியரும் - இளமகளிரான பார்வதி கங்கை யென்பவர்களும், - நாரணன் ஆகம் அகலா திருவும் - திருமாலினதுமார்வை விட்டுக்கேகாத [மார்பில்லித்தியவாசஞ்செய்தே] இவக்குடியும், - நூர் கால் மருப்பு வாரணன் தேவியும் - ஒப்பந்த காங்குத்தமுள்ளஐராவதமென்னும் யானையையுடையவான இத்திரானதுமனைவியாகிய இத்திராணியும், மற்ற உள்ள தெய்வம் மடக்கையரும் - மற்றைய தேவமாதர்களும், (ஆகிய அனைவரும்), ஆரணம் பாவைய பணித்த குற வவல் அடியவரே - வேதங்களின் சொரூபமான சரசுவதிதேவி கட்டளைபிட்ட சிறியவவல் தொழில்களைச் செய்யும் அடியார்களே யாவர்; (5 - 2.)

என்றது, அறிவுக்குடரிய தெய்வமான சரசுவதியினது தலைமையை மிகுதியாகப் புசுழ்த்து துதித்தவாரும். காரணம் - சைவாகமதால் இருபத்தெட்டில் ஒன்று; இவகே காரணன் என்றது, உபவசுணைவகையால் எல்லா ஆகமங்களினாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறவென்றவாரும். இனி, யாவர்க்கும் முதல்வராகிய திரிமூர்த்திகளில் ஒருவெனன்றாகருத்தால் காரணன் எனக் கூறியதாகக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. மலையாசனாகிய இவ்வானினது பெண்களாகிய உமை கங்கை என்ற இருவரும் சிவபிரானைச் சேர்த்தனராதலால், 'காரணன் பாகமுஞ் சென்னியுஞ் சேர்தரு கன்னியர்' எனப்பட்டனர். கங்கையைச் சிவபிரானுக்கு மனைவியென்றற்குக் காரணம் - சிவபிரானை நீங்காது சேர்த்திருத்தலும், குமாரனைபுண்டாக்குதற்குச் சிவபிரான்கவளிப்படுத்திய அனற்பொறிகளை யேற்றுக்கொண்டமைபுமாம்.

உமை சிவன்பாகநீசேர்த்த கதை: - பிருகதி யென்னும் மகாமுனிவர் தன்னைவிலக்கிச் சிவபிரானை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யக்கண்ட பார்வதி தேவி, தன்பதியை கோத்தி 'முனிவர்என்னைப்பிரதக்ஷிணம் செய்யாமைக்கு ஏது என்?' என்று வினவி, சிவபிரான் 'இம்மைமறமைப்பயன்னைப் பெறவிரும்புபவார் உன்னையும், முத்திபெற விரும்புபவர் என்னையும் வழிபடுவர்' என்ன, அதுகேட்ட தேவி பெருமானைப் பிரியாதிருக்குமாறு தவம்புரித்து வாமபாகம் பெற்றன வென்பதாம்.

கங்கை சிவபிரான் சேர்ந்த கதை: - சூரியகுலத்துத் தோன்றிய பகீரதசக்கரவர்த்தி, கயிலமுனிவரதுகண்ணின் கோபத்தீக்கு இலக்காய் உடலெரித்து சார்பலாய் கந்ததியிழந்த தனது மூதாதையரானசரசுவதியார்

அறபதினூயிரவரையும் உந்தி பெறவிக்கும்பொருட்டுக்கொள் தவஞ்செய்து கவராதையைத் தேவலோகத்திலிருந்து கீழுலகத்துக்குக் கொணர்வையில் அதனது விசையொடுவரும் வெள்ளப்பெருக்கை ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு ஏற்ற வலிமை பூமிக்கு இல்லையென்ற காரணத்தால் அங்கவரசன் சிவபிராணப்பிரா ர்த்திக்கு, அவன்வேண்டுகோளின்படி அப்பெருமான் அந்ததியைச் சடைமுடி யிலேற்றப் பின்பு சிந்துசிறிதாகப் பூமியில் விட்டருளின னென்பதாம்.

காரணம், பரிசம், வாரணம் - வடசொற்கள். கர்யா, காராயணன் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. சேர்தரு, தாளன்ற துணைவினை விகாரப் பட்டது. குறுமை + ஏவல் - துற்றேவல்; பண்புகுறுபோய்த்தன் ஒற்று இரட்டிற்று. ஒர்-ஒன்று என்பதன் விகாரம்; உகாம்பெருமலும், முதல்கீளாமலும் தீன்றது.

உக. அடிவேதநாறுஞ்சிறப்பார்த்தவேதமனைத்தினுக்கு முடிவே தவளமுளரிமின்னே முடியாவிரத்ன வடிவே மகிழ்ந்துபணிவார்தமதுமயலிரவின் விடிவே யறிந்தென்னையான் வார்தலந்தளில்வேறிலையே.

(இ - ள்.) அடி வேதம் காறும் சிறப்பு ஆர்த்த - திருவடிகள் வேதங்களில்வாசனைவீசப்பெறுகிற மேன்மைகிறைந்த, வேதம் அனைத்தினுக்கும் முடிவே - வேதங்களெல்லாவற்றுக்குத் தேர்த்தகருத்தாகவுள்ளவனே! தவளம் முளரி மின்னே - வெண்டாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற மின்னற்கொடி போல விளங்குபவனே! முடியா இரத்ன வடிவே - அழியாத இரத்தினம் போலப் பிரகாசிக்கிற வடிவமுடையவனே! மகிழ்ந்து பணிவார்தமது மயல் இரவின் விடிவே - அன்புகொண்டு வணங்கும் அடியார்களுடைய அஞ்ஞான மயக்கமாகிய இருளிர்வை யொழிக்குஞ் சூரியோதயமாகவுள்ளவனே! என்னை அறித்து ஆள்வார்-எனதுரிவேமையை அறித்து என்னை அடிமைகொண்டு பாதுகாப்பவர், தலத்தளில் - இவ்வுலகத்தில், வேறு இல்லை - (உன்னையன்றி வேறு யாரு மில்லை; எ - று.) - ஏ - தேற்றம்.

தமக்குக் கலைமகனையன்றி வேறுகதியின்மையை வெளியிட்டார். 'அடி வேதம்காறும் சிறப்பார்த்த' என்றது, சாகவதிக்கு அடைமொழி; அவளுடைய திருவடி வேதங்களிற் பரிமளித்தலாவது-வேதங்களில் எங்கும் இடைவிடாது துதிக்கப்படுதல். திருவடித்தாமரையென்னும் வழக்கை உட்கொண்டு, 'அடி காறும்' என்றன கொன்ச. இனி, திருவடிகள் வேதங்களின்வாசனைவீசப் பெற்ற என்று பொருளுரைத்தாலும் முன்போலவே கருத்துக்கொள்ளலாம் (வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தில் "கங்கையு காண்மறையுத் துளவுய் கமழ் கழலினை", "கங்கையினறலுக் காளியன்முடியுல் காளிந்நிக்கரையுமே கமழும், பங்கயமலர்கள்" என்றவை இவ்வுகு ஒப்புசொசுக்கத்தக்கன.) வேதம் அனைத்தினுக்கும் முடிவு - வேதங்களின் உத்தரபாகமும் தேர்த்தகருத்து மாண வேதாத்தத்திற் சித்தார்த்தஞ்செய்யப்பட்ட மெய்ப்பொருளாக வுள்ளவ னென்றபடி; வேதாத்தசொருபமாகவுள்ளவ னென்றலும். ஒன்று. தவளம், ரத்தம் - வடசொற்கள். முளரி - முட்களையுடைய அரியையுடைய தென்ப பொருள்படும் காரணக்குறி. வேற்றமைத்தொகையன்மொழி. அரி = அரை;

தண்டின் மேற்புரம். மின் - உணையாகுபெயர். விடிவு - பொழுதுவிடி யுங்காலம். சூரியோதயம். தன் அடியார்களின் அகவிருளை யொழிப்பக ளென்பது, 'பணிவார்தமது மயலிரயின் விடிகே' என்பதன் கருத்து. (உஉ)

உஉ. வேறிலைபென் றுனடிபாரிந்கூடி விளங்குநின்பேர்
கூறலைபா னுங்குறிந் துநின்றே னைப்புலக்குறும்பா
மாறலைகள் வர்மயக்காமனின்மவர் த்தாணெறியிற்
சேறலைநீ தருள்வெண்டாமரைமலர்ச்சேயிழையே.

(இ - ன்.) வெள் தாமரை மலர் - வெண்டாமரைபூவில் வீற்றிருக் கின்ற, சேயிழையே - செவ்வியஆபாணங்களைபுடையவனே! - வேற ஜிலை என்ற - (உன்னையன்றி) வேற (+தி) இல்லைமென்ற நிச்சயித்த, உன் அடி யாரில் யானும் கூடி - உனது அடியார்களில் எனும் ஒருவனாகச் சேர்த்து, விளக்கும் சின் பேர் கூறலை குறித்த நின்றேன் - சிறப்புப்பெற்ற விளங்கு கிற உனதுதிருகாமக்களைச் சொல்லுதலைக் குறிக்கொண்டிலின்றேன்; இம் புலம் குறும்பு ஆம் - பஞ்சஇந்திரியங்களின் பொல்லாம்குணாகிய, மாற ஆலை கள்வர் - எதிர்த்து (வழி) பறிக்கிற திருடர்கள், மயக்காமல் - (என்னை) மயக்கச்செய்யவொட்டாதபடி, நின் மலர் தான் நெறியில் சேறலை - உன்னு டைய திருவடித்தாமரைகளின் வழியே செல்லுத்திறந்தே, சந்த அருள் - (எனக்குக்) கொடுத்தருள்வாய்; (எ - று.)

("எல்லவை செய்யத் தொடக்கினும் கோளுமே, தவ்வன தவ்வனத் திற் கொண்டுய்க்கும்-எல்லி, வியனெறிச் செவ்வாண யாறலைத்தண்பார், செலவுபிழைத் துய்ப்பபோல்" என்றபடி) கேர்வழியிற் செல்பவரை வழிக் கொள்ளைக்காரர் அடைவிட்டுக் கொடுவழியிற் செல்லும்படி சூழ்ச்சிசெய்வது போல, எனதுபஞ்சஇந்திரியங்கள் என்னைமயக்கித் தீவெறிச்செலுத்தாதபடி நீ என்பக்கல் அருள்செய்து என்னை உன் திருவடியை விடாது பின்பற்றிச் செல்லுதலாகிய உன்னெறியிற் செலுத்தவேண்டு மென வேண்டியபடி.

பேர் - மருஉ. 'குறும்பாமாறலைகள்வர்' என்னுத்தொடரை குறும்பாம் ஆற ஆலை கள்வர் எனப்பிரித்து, ஆறு ஆலை கள்வர் - வழிபறிக்குச் திருடர் என்ற பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்து மாயினும் மேனைத்தொடைக்குச் சேராமை அறிக. ஆலைகள்வர்-பிறவினையில்லாத வினைத்தொடை. சேறல் - செல்லுதல்; தொழிற்பெயர்; செல் - பகுதி, தல் - விசுதி, பகுதிமுதல்லை டது - விகாரம், தகரம் நகரமான விடத்து வகரம் செட்டது - சந்தி. சேயி ழை - பண்புத்தொகையன்மொழி; செம்மை + இவழி = சேயிழை; இக்கே, செம்மை - அழகு; நிறமெனக் கொள்ளலாகாத; "வெள்ளைக்கலை யுடுத்த வெள்ளைப் பணிபூண்டு, வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பான் - வெள்ளை தாய்" ஆதலால். கள்வர், கள் - பகுதி, வ் - பெயரிடைகலை. (உஉ)

உரு. சேதிக்கலாந்தர்க்கமாரக்கங்க ளெவ்வெவர்சுந்தனையுஞ்
சோதிக்கலா முறப்போதிக்கலாஞ்சொன்னதேதுணிந்து
சாதிக்கலா மிகப்பேதிக்கலா முத்திதானெய்தலா
மாதிக்கலாமயில்வல்லிபொ ற்றுளை யடைந்தவர்க்கே.

(இ - ஷ்.) ஆதி - பழமையான, கலா மயில் - கல்விக்கு உரிய மயில் போலுஞ் சாயலுள்ள மானும், வல்லி - புகழ்கொடிபோன்றவளுமான சரகவதி வினது, பொன் தாளை - அழகிய திருவடிக்களை, அடைத்தவர்க்கு - சரணமடைத்தவர்களுக்கும், - தர்க்க மார்க்கங்கள் சேதிக்கல் ஆம் - (தம்மையெதிர்த்து வாதப்போர் செய்பவர்களுடைய) வாதநெறிகளைக் கண்டித்தல்லியலும்; எவ்வெவர் சித்தனையும் சோதிக்கல் ஆம் - யார்யாருடைய மனத்தின் நிலைமையையும் ஆராய்ந்தறிதல் இயலும்; உற போதிக்கல் ஆம் - (எல்லோர்க்கும் எல்லாவிடயங்களையும்) கண்டு கச்சொல்லியுணர்த்துதல் இயலும்; சொன்ன தே துணிந்து சாதிக்கல் ஆம் - தாம் சொன்ன பொருளையே சித்தார்த்தமாக நிச்சயித்து நிலைகாட்டவல்ல திறமை உண்டாம்; மிக பேதிக்கல் ஆம் - (கமது கொள்ளைக்கு மாருகப் பிரச்சொன்ன பூர்வபஷங்களையெல்லாம்) மிகுதியாகக் கண்டிக்கும் நிறம் உண்டாம்; முத்தி தான் எய்தல் ஆம் - மோகாததை எளிதில் அடைதல் கைகூடும்; (எ - று.)

சரகவதியைச் சரணமடைந்தார்க்கு அவளருளால் இம்மையிலுண்டாகும் வாதசக்தி போதகாசக்தி முதலிய சக்திவிசேஷங்களும், மறுமையில் முத்தியும் கைகூடுகிற சிறப்பை இதில் வெளியிட்டார்.

சேதிக்கல், சோதிக்கல், சாதிக்கல், பேதிக்கல் என்றவற்றின் பகுதி - வடமொழியடியாப்பிறந்த வினை; கு - சாரியை, அல்-விசுதி. தர்க்கமார்க்கம், சித்தகா, முத்தி, ஆதி, வல்லி - வடசொற்கள். கலா - வடசொல், ஆவீழ ஐயா காது சின்றது. எவ்வெவர் என்றதில், அமிக்கிசின்ற வினா - எஞ்சாமுகுறிப்பது. சொன்னது - இறந்தகால வினையாலனையும்பெயர்; இதில், 'இன்' இடைநிலை முதல் தொக்கது. எய்தல் என்ற தொழிற்பெயரில், எய்து - பகுதி, அல்-விசுதி: (அம்புசெலுத்துக லென்னும் பொருளில், எய் - பகுதி, தல் - விசுதி.) (உக)

உசு. அடையாளநாண்மலரங்கையிலேடுமணிவடமு முடையானை நுண்ணிடையொன்றுமிலானையுபநிடதப் படையானையெய்வுயிரும்படைப்பானைபதுமநறுந் தொடையானையல்லது மற்றினியாரைத்தொழுவதுவே.

(இ - ஷ்.) நாள் நமர் - அன்றமலர்க்கத் தாமரைப்பூப்போன்ற, அம் கையில் - அழகிய கைகளில், ஏடும் - எட்டுப் புத்தகத்தையும், அணி வடமும் - அழகிய ஐபமாலையையும், அடையாளம்-தணக்குஉரிய அறிகுறியாக, உடையானை - ஓசாண்டிள்ளவளும், நண் இடை ஒன்றும் இலானை - நடப்பமான இடை சிறிதும்இல்லாதவளும், உபநிடதப் படையானை - உபநிஷத்தகளைத் தன் பரிவாரமாக வுடையவளும், எ உயிரும் படைப்பானை - எல்லாப்பிராணிகளையும்சிருஷ்டிப்பவளும், நறுபதுமத்தொடையானை - வாசனை வீசுகிற செந்தாமரைமலர்மாலையை யுடையவளுமான சரகவதியை, அல்லது - அல்லாமல், இனி மற்ற யாரைதொழுவது-இனிமேல் (யான்) வேறு யாரை வணங்குவது? (எ - று.)

வேறயாரையும் வணங்கே னென்றும், பிறரொன்றும் வணங்குதற்கு உரியவரல்லவென்றும், கூறியபடியாம், இனி, 'இனி' என்றது - அவனைச்சரணம

டைத்தபின்பு என்றபடி. சரசுவதி இடக்கையிற் புத்தகத்தையும், வலக்கையிற் படிசுமாலையையும் உடையனென அறிக. இவை சரசுவதிக்கு அடையாளமாகக் கூறப்படுதலை, பெருந்தேவனுர் பாரதத்தில் "புத்தகமு ஞானத்துமுத்திரையும் பொற்பளிக்கும், வைத்த சுண்டலமும் வன்னிகையும் - முத்த, வடக்கொண்ட மார்பினும்" என்றதனாலும், கம்பராமாயணத்தில் "புத்தகம் படிசுமலை சூண்டிகை பொருள்சேர் ஞான, வித்தகத் தரித்த செங்கை விமலை" என்றதனாலும், காண்க. இனி, சரஸ் மலர் என்பதற்கு-புதியதாமரை மலர்களையும் என்ற பொருள் கொண்டு, காங்குக்களும் மற்றையஜீரணமும் தாமரைமலர்களைத் தரித்துள்ளா னென்றது மொன்ற.

இனி, அடையாள மென்றது, ஞானமுத்திரையாகவுமாம்; அதாவது - பிறர்க்கு கல்லுணர்வை உபதேசிக்கும் அறிகுறி; அது - கட்டைவிரல்நலியையும் கட்டுவிரல்குணியையும் ஒன்றுசேர்த்து மற்றை மூன்று விரல்களையும் சேர்ந்திடுக வைக்கும் நிலை. படிசுமலை, ஜபமத்திரைத்தைத் தொலையிடுதற்கு உரியது. மணிவட மெண்ப் பதம்பிரித்து உரைத்தல், மோனைத்தொடைக்கு இயையாது. இடை மிகச்சிறத்துள்ள தென்னும் பொருளில் அதிசயொத்தி வகையால் அமைத இல்லையென்றே சொல்லும் கவிமாபு பற்றி, 'நண்ணிடை யொன்றமில்லாள்' என்றார். உபசீடதம், பத்மம் - வடசொற்கள். உபசீடதப் படையாள் என்றது - உபசீடதக்களுக்குத் தலைவி யென்றும், அவற்றால் வழிபட்டுத் துதிக்கப்படுபவ னென்றும் கூறியபடியாம். மூன்றாமடியில் 'படையாள்,' 'படைப்பாள்' என்ற சொற்கள் இங்கு வெவ்வேறபொருளில் வந்தாலும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறையான பொருளுள் தாக்கடியதனால் அவற்றைஒருங்குகொடாவைத்தது, தொடைமுரண்; "மொழியினும்பொருளி னும்முரணுதல்முரணே" என்றார் தொல்காப்பியனார். இது-சொல்தொடை முரண். இரண்டாம் அடியில், 'உடையாள்' 'இலாள்' என்பன வந்தது, பொருள்-தொடைமுரண். தொடை - தொடுக்கப்படுவது. மற்ற - இடைச் சொல். தொழுவது என்ற தொழிற்பெயர் - இங்கே வினைமுதறாய் வின்றது.

௨௫. தொழுவார்வலம்வருவார் துதிப்பார்தந்தொழிவ்மறந்து
விழுவாரருமறைமெய்தெரிவாரின்பமெய்புளகித்
தழுவாரின்னுக்கண்ணினீர்மல்குவா ரென்கணுவதென்னை
வழுவாதசெஞ்சொற்கலைமங்கைபாலன்புனைவத்தவரே.

(இ - ள்.) வழுவாத - தவறுபடாத, செம் சொல் - செவ்விய சொற் களையுடைய, கலை மங்கைபால் - கல்விக்கு உரிய மகளான சரசுவதியினிடத் தில், அன்பு வைத்தவர்-பத்தியுள்ளவர்கள், —(அப்பிராட்டியை), தொழுவார் - நமஸ்கரிப்பார்கள்; வலம் வருவார்-பிரதேசினஞ்செய்வார்கள்; துதிப்பார் - தோத்திரம்பண்ணுவார்கள்; தம் தொழில் மதத்து - தமதுசெயலை மதத்த [பாவசப்பட்டு], விழுவார் - கீழ்விழுவார்கள்; அருமறை மெய் தெரிவார் - (அறிதற்கு) அரிய வேதங்களின் உண்மைப்பொருளை உணர்வார்கள்; இன் பம் - ஆனத்தத்தால், மெய் புளகித்து - உடல் மயிர்சிலிர்க்கப்பெற்ற, அழுவார் - புலம்புவார்கம்; இனும் - இன்னும், கண்ணின் நீர் மல்குவார் - ஆண்க

தக்கண்ணீர்பெருகப்பெறுவார்கள்; என் கண் ஆவதானனை - (இப்படிப்பட்ட செயல்களும்) என்னிடத்து உண்டாவது யாது? [எதுவுமில்லை என்றபடி.]

பத்திரசரியமான மெய்ப்பாடொன்றும் என்னிடத்தில் இல்லை யென்று சேவி தமது விசயத்தை வெளியிட்டபடியும், இனும் - தொகுத்தல். என் கண், கண் - எழுதுகுடி. (உரு)

உரு. வைக்கும்பொருளாயில் வாழ்க்கைப் பொருளுமற்றெப்பொருளு பொய்க்கும்பொருளன்றி நீமும்பொருளல்லபூதலத்தின் [ம் மெய்க்கும்பொருளுமழியாப்பொருளும்விழுப்பொருளு முய்க்கும்பொருளுக்கலைமானுணர்த்துமுரைப்பொருளே.

(இ - ன்.) வைக்கும் பொருளும் - (பாடிட்டுத் தேடி) வைக்கும், (பொன்னும் மணியும் செல்லுமாகிய) செல்வங்களும், இவ்வாழ்க்கை பொரு ளும் - சம்சாரவாழ்விலுள்ள (மக்களும் சுந்தமுமாகிய) ஐசுவரியங்களும், மற்ற எ பொருளும் - (ராஜாங்கம் வாகனம் அடிமை என்னும்) மற்றை ஐசு வரியங்களும் (ஆகிய அத்தனடசுவரியங்களும்), பொய்க்கும் பொருள் அன்றி - கிலையின்றி அழியும் பொருள்களாகுமேயல்லாமல், நீமும் பொருள் அல்ல - (அழிவின்றி) கீழேநிகரவம்கிலைத்துநிற்கும் பொருள்களல்ல; பூதலத்தில் மெய்க் கும் பொருளும், - நிலவுவகத்தில் [இம்மையில்] அழியாதுநிலைத்துநிற்கும் பொருளும், அழியாபொருளும் - (மறமையில்) அழிவில்லாத ஐசுவரியமும், விழு பொருளும்-(இவற்றினும்) சிறத்தான முத்திச்செல்வமும், உய்க்கும் பொருளும் - (முத்தியிற்) சேர்ப்பதான தத்துவப்பொருளும், கலை மான் உணர்த்தும் உரை பொருளே-கல்விக்கு உரிய மகனான சாசுவதி சொல்லுஞ் சொற்களின் பொருளேயாம்; (எ - று.)

செல்வப்பொருள்போல வன்றிக் கல்விப்பொருள் சாசுவதமாயிருக்குக் தன்மைபும், சாசுவதியின் உருவமான சொல் நித்தியமென்றலும், இங்கு விளக்கப்பட்டன. இல் - வீடு: அதில் வாழ்தல் - இவ்வாழ்க்கை. வாழ்க்கை - கைவிருதி பெற்ற தொழிற்பெயர். விழு - சிறப்பையுணர்த்தும் விழுமம் என்னும் உரிச்சொல்லின் விகாரம். மான் - உவமையாகுபெயர். (உரு)

உரு. பொருளா விரண்டும்பெறலாகுமென்றபொருள் பொருளே மருளாதசொற்கலைவான்பொருளே பொருள் வந்துவந்தித் தருளாய்விளங்குமவர்க்கொளியாயறியாதவருக் கிருளாய்விளங்குநலங்கிளர்மேனியிலங்கிழையே.

(இ - ன்.) வந்து - (அருகில்) வந்து, வந்தித்து-(தன்னை) கமஸ்கரித்து அருள் ஆய் - (தனது) திருவருளுக்கு இலக்காகி, விளக்குமவர்க்கு - சிறப் புற்றவர்களுக்கு, ஒளி ஆய் - பிரகாசமாகி [புலனாய்த்தோன்றி], அறியாதவரு க்கு இருள் ஆய்-(தனதுமகிமைமைய) உணராதவர்களுக்குப் புலனாகாதுநின்ற, விளக்கும் - சுயம்பிரகாசமாய் விளக்குகின்ற, கலம் கிளர் மேனி - அழகு மிக்க திருமேனியையும், இலங்கு இழையே - விளக்குகிற ஆபாணங்களையு

முடையவளான சரசுவதியே! பொருளால் இரண்டும் பெறல் ஆறும் என்ற பொருள் பொருளோ - (அதம் பொருள் இன்பம் என்ற திரிவர்க்கத்தில் இடையிலுள்ளதான) பொருளினால் (அதமும் இன்பமுமாகிய மரண) இரண்டுபொருள்களையும் அடையலாம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட செவ்வப்பொருள் சிறந்தபொருளா? [ஆகா], மருளாத சொல் கலை பொருளோ வான் பொருள் - அறியாமையது மயக்கத்தை யொழிக்கிற சொற்களையுடைய கல்விப்பொருளோ வெளின் சிறந்த பொருளாய்; (௭ - ௨)

கலைகளாகிய உணக்கு உரியதான கல்விப்பொருளை சிறந்த பொருளா மென்றும், மற்றை அழிபுத்தன்மையதான செவ்வப்பொருள் அப்படிப்பட்ட சிறந்தபொருள் அன்றென்றும் கவி தாம் சரசுவதியின் விபவத்தை அறிந்த பாராட்டித்தன்மையை அப்பிராட்டியின் கன்னிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ததாகும்; இது. பொருளா விரண்டும் பெறலாகுமென்ற பொருள் - "அதனீனுமின்பமுமீனுந்திறனறிந்து, தீதின் திவந்தபொருள்", "ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொரு, னேனையிரண்டு மொருக்கு", "கவிவிலாசையத்த மன்னிய மூன்றில், கவிவணதெய்த இருகலையுமெய்தம். கவிவணத எய்தாதா னெய்தும் உலப்பெய்த, அகிவதுபோலுந்துயர்", "பாரோர் சொல்பட்ட மூன்றன்றே யம்மூன்றும், ஆராயிற்றுளே யதம்பொருளின்ப மென்று. ஆராயிவற்றி னிடையதனை யெய்துவார், சீராயுருகலையுமெய்துவர்", "இல்வார் இருமையும் கல்லாய்தார்", "வறியார் இருமை யறியார்" என்பன காண்க. வான் - உரிச்சொல். முதலடியில், ஓகாரம் - சதீர் மறை; இரண்டாமடியில், ஓகாரம் - தெரிநிலை. (௨௭)

௨௮. இலங்கும் திருமுகமெய்யிற் புளகமெழுங்கண்கணீர்
மலங்கும்பழுதற்றவாக்கும் வலிக்குமனமிகவே
துலங்குமுறுவல்செயக்களி கூருஞ்சுழல்புனல்போற்
கலங்கும்பொழுது தெளியுஞ்சொன் மாணக்கருதினர்க்கே.

(இ - ள்.) சொல் மாண ஒருதினர்க்கு - செற்களுக்கு உரிய மகளான சரசுவதியைத் தியானித்தவர்களுக்கு, - திரு முகம் - அழகிய முகம், இலங்கும் - (மலர்க்கு) விளங்கும்; மெய்யில் - உடம்பில், புளகம் எழும் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு உண்டாம்; கண்கள் கீர் மலவகும் - கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் தளும்பும்; பழுது அற்ற வாக்கும் வலிக்கும் - குத்தியில்லாத வாய்ச்சொல்லும் உறதிபெறும்; மனம் மிகவே துலங்கும் - மனம் மிகுதியாகத் தெளிவுபெறும்; முதலவல்செய களி கூரும் - புன்சிறிப்பு உண்டாம்படி சந்தோஷம் மிகும்; சுழல் புனல் போல் கலங்கும் பொழுது தெளியும் - கீர்ச்சுழிபடுகிற கீர்போலக் கலக்கமுண்டாம்பொழுது அக்கலக்க ளொழியும்; (௭ - ௨.)

"உறவ் கவலொன் துற்றழியு வுக்கொடுக்கும் கல்வி" ஆதலால், 'சுழல்புனல்போற் கலங்கும்பொழுது தெளியும்' எனப்பட்டது. வாக்குவலிக்கும் என்பதற்கு - சிறந்தசொற்கள் வெளிவரு மென்றும், செவ்வாக்கு உண்டாகு மென்றும் கருத்துக் காண்க. வாக் - வடசொல். செய - தொகுத்தல்.

உ.க. சரியாரளகமும் கண்ணும் கதிர் முலைக்கண் னுஞ்செய்ய
சரியார்காமும் பதமுமிதமுத் தவனகறும்
புரியார்க்காமலாயுந் திருமேனியும் பூண்பனவும்
பிரியாதென்னெஞ்சினுநா வினுநிற்கும் பெருந்திருவே.

(இ - ள்.) பெருத் திருவே - (உண்ணைச்சாணமடைத்தவர்க்குப்) பெருந்
செல்வமுண்டாதற்குக்காரணமான கிலைகளே!—(உனது), கரி ஆர் அள
கமும் - கருகிறும்பொருத்திய முன்னெற்றிமயிரும் [கூத்தலும்],—கண்ணும் -
கண்களும்,—கதிர் முலைக்கண்ணும் - ஒளிபொருத்திய முலைக்கண்களும்,—
செய்ய - சிவந்த, சரி ஆர் - வலையல்கள் நிறைய அணியப்பெற்ற, காமும் -
கைகளும்,—பதமும் - திருவடிகளும்,—இதமும் - அதாமும்,—தவனம் கறும்
புரி ஆர்க்க தாமலாயும்-கல்லமணமுடையதும் முறுக்குடையதுமான வெண்
டாமலாமலரும்,—திருமேனியும் - உடம்பின் கிறமும்,—பூண்பனவும் - அணி
த்துகொள்ளும் ஆபரணங்கள் முதலியனவும், (ஆகிய உனது சம்பந்தம்பெற்ற
எல்லாப் பொருள்களும்), பிரியாது - விட்டுப்பிரியாமல், என் கொஞ்சி
னும் - எனது மனத்திலும், நாவினும் - நாக்கிலும், நிற்கும் - நிலைபெற்றி
ருக்கும்; (எ - ற.)

என்றது, எப்பொழுதும் நான் உனது சம்பந்தம் பெற்ற பொருள்களை
யே சினைத்தலும் புகழ்த்தலும் செய்வே எனன்றவாறு. அளகம் - அலகம்,
உடசொல். (உ.க)

உ.௮. பெருத்திருவுஞ்சயமங்கையுமாகியென்பேதைகொஞ்சி
நீருந்தருளுஞ்செஞ்சொல்வஞ்சியைப்போற்றி வெல்லாவுயிர்க்
பொருத்தியனானந்தருமின்பவதப்பொருளுந்தருந் [கும்
திருந்தியசெல்வந்தருமழிபாப்பெருஞ்சீர்தருமே.

(இ - ள்.) பெரு திருவும் சயமங்கையும் ஆகி - ஸ்ரீமகாலக்ஷியின்
சொருபமும் ஐயலக்ஷியின்சொருபமும் அள்ளவளும், என்பேதைகொஞ்சில்
இருந்து அருளும் - எனது அறிவின்மையையுடைய மனத்தில் வீற்றிருக்கின்
றவளும் (ஆகிய), செம் சொல் வஞ்சியை - செவ்வியசொற்களுக்கு உரிய மக
ளான சாசுவதியை, போற்றில் - துதித்தால்,—(அவள்), எல்லா உயிர்க்
கும் - (துதிக்கின்ற) அச்சனக்களெல்லோர்க்கும், பொருத்திய ஞானம்
தரும் - நிலையான கல்லுணர்வை அளித்தருள்வாள்; இன்பம் வேதம் பொரு
ளும் தரும் - பேரின்பத்தைக்கூறுகிற வேதத்தின்பொருளையும் விளக்கியருள்
வாள்; திருத்திய செல்வம் தரும் - சத்தமான செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்
வாள்; அழியா பெரு சீர் தருமே - அழிவற்றதான பெரியமுத்திச்செல்வத்
தை யுக் தந்தருள்வாள்; (எ - ற.)

அழியாப்பெருஞ்சீர் - என்றும் அழிதவில்லாத பெருங்கீர்த்தி யெனினு
மாம், வஞ்சி - கீர்வஞ்சிக்கொடி; அதுபோல மெல்லியளாய் ஒல்கியொசியும்
மகளுக்கு உவமையாகுபெயர். (உ.௮)

சாசுவதியந்தாதி முற்றிற்று.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
—————	
அழகேதகாறுஞ்	௨௨
அடையாளாண்மலர்	௨௪
அருக்கோதயத்தினுஞ்	௩௦
ஆயகலைகள்	௩
ஆயலானதுகொண்டு	௩௦
இலங்குந்திரு	௨௬
இனியா ஐணர்வ	௩௨
உரைப்பாருரைக்கும்	௬
ஒருத்தியை	௩௫
கமலத்தனி	௨௦
கரியாரளகமும்	௨௭
கருத்தாமரை	௩௪
கரணன்பாகமுஞ்	௨௩
கரோருகமே	௩௩
கீர்த்த	௩௦
கேதிக் கலார்	௨௩
தனக்கே துணி	௩௩
தேவருந்தெய்வப்	௩௫
தொழுவார்வலம்	௨௫
நாயகமான	௩௭
படிக்கிறமும்	௬
பாதாம்புயத்திற்	௨௨
பாவுந்தொடையும்	௩௨
புத்தியிற் கூரிருள்	௩௪
புரிமீன் நகிந்தையி	௩௦
பெருத்திருவுஞ்	௨௦
பொருளாலீரண்டும்	௨௦
மயிலேமடப்பிடியே	௩௩
வணக்குஞ்சிலை	௩
வேதமும்வேதத்தி	௩௭
வேதிலையென்று	௨௩
வைக்கும்பொருளும்	௨௫

**வை. மு. சடகோப எண்ணுள்ளாரியர்,
செ. சிதூர்ணமாசாரியர் பதிப்பு முத்தகங்கள்.**

கம்பராமாயணம்.

ரூ. ௧௦௦

பாகவாண்டம் முழுமதம் உரைபுடன்	...	5	0	0
அலிபாதபாகவாண்டம்	...	5	0	0
ஆரண்பகவாண்டம்	...	4	0	0
வெய்வெந்தாகவாண்டம்	...	4	8	0
கந்தகவாண்டம்	...	5	0	0
புத்தகவாண்டம்	...	10	0	0
விவிலிபாகநம் சபாபருமம் உரைபுடன்	...	8	0	0
செ. உத்தியோகபருமம் உரைபுடன்	...	2	8	0
செ. கீட்டும துரோண காண பருமங்கள் உரைபுடன்	...	(அத்திம்)		
செ. சம்பிபசெய்திக பருமங்கள் உரைபுடன்	...	1	8	0
பிண்டிப்பெருமாயினங்கார் அருளிச்செய்த அஷ்டப்பாகம்	...	3	8	0
சிந்திபாதுணந்தாகம் தென்கிணை	...	0	12	0
செ. வடகிணை	...	0	10	0
சந்தேதத்திர பாடம் (காந்தாஷ்டம்)	...	0	8	0
நாஷ்டபா முழுமதம் உரைபுடன்	...	2	0	0
சடகோபரந்தாதி உரைபுடன்	...	0	12	0
பாவதியந்தாதி உரைபுடன்	...	0	4	0
பெய்கடக்கலிம்பகம் உரைபுடன்	...	0	10	0
அணாக்கலிம்பகம் உரைபுடன்	...	0	10	0
அழகர்கலிம்பகம் உரைபுடன்	...	0	10	0
நாயகிரிநிம்பப்பாகம் (3-ம் பதிப்பு)	...	8	8	0
குருபிரப்படி குருபாய்ப்பாய்ப்பாகம் (2-ம் பதிப்பு)	...	2	8	0
பரிந்தாப்பெண்ப்பாகம்	...	1	0	0
திருமந்தார்த்தம் (முழுமுதல்படி வ்யாக்யாயம்)	...	1	8	0
திருப்பாணய (முதலிரப்படி வ்யாக்யாயம்) அரும்பதத்துடன்	...	0	0	0
சன் னுந்நகாண்டிகையகா	...	1	8	0
விவசுண யோஷாநிகாரி சீர்ணயம்	...	1	0	0
திருக்கச்செய்ளிப் ப்பாகம்	...	0	4	0
சீகுக்குறள் அறத்துப்பால் பரிமேலழகருரைபுடன்	...	1	8	0
அதர்சூக் குறிப்புரைபுடன்	...	1	8	0

(சீகுணயெழு விவாக்யாயங்கள்.) பகவதீரையம்.

முதற்பத்த	6	0	0	ஆறும்பத்த	6	0	0
இரண்டாய்பத்த	5	0	0	எழாய்பத்த	5	0	0
மூன்றாய்பத்த	5	0	0	எட்டாய்பத்த	5	0	0
நான்காய்பத்த	5	0	0	ஒன்பதாய்பத்த	5	0	0
ஐந்தாய்பத்த	6	0	0	பத்தாய்பத்த	6	0	0

மேற்கண்ட பத்தக்களை ஆரீ தடவையில் காம்புமார்சீகு (கயம்) 10-வாய்ப்புடன் ரூப. 45, 5-வாய்ப்புடன் ரூப. 30.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை